

Núm. 75
Abril 2016

(l'75)

(l'Auditor)

- Projecte de reial decret pel qual es modifica el pla general comptable. Simplificarà realment les obligacions comptables?
- Intel·ligència competitiva i auditoria
- Respon.cat posa en marxa "Focus de l'RSE" per a construir l'agenda local
- La Llei de transparència catalana
- Inquietuds dels petits i mitjans despatxos. Enquesta mundial d'SMP de la IFAC 2015
- III Congrés Aranzadi Concursal de Catalunya 2016
- És admissible un tribut com la plusvàlua municipal si el valor dels terrenys no incrementa?
- Escola d'Auditoria
- **Entrevista:**
D. Jesús Lizcano

Edita

Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya

Director

Xavier Cardona

Ajudant de redacció

Silvia Richarte

Disseny

Petit Comitè

Impressió

1967 Centro Gráfico S.L.

Col·laboradors

**Daniel Faura, D. Jesús Lizcano,
Ramon J. Moles, Josep Maria Canyelles,
Ferran Busquet, José M. Marqués,
Meritxell Pérez-Copons, Antoni Gomez,
Departament Tècnic.**

Quaderns Tècnics

Departament tècnic del CCJCC

L'75)

L'índex)

Editorial Daniel Faura	1
L'Entrevista D. Jesús Lizcano	2
Projecte de reial decret pel qual es modifica el pla general comptable. Simplificarà realment les obligacions comptables? Departament tècnic del CCJCC	6
Intel·ligència competitiva i auditoria Ramon J. Moles	12
Respon.cat posa en marxa "Focus de l'RSE" per a construir l'agenda local Josep Maria Canyelles	14
La Llei de transparència catalana Ferran Busquet	16
Serveis col·legials	19
L'Enquesta	20
Inquietuds dels petits i mitjans despatxos. Enquesta mundial d'SMP de la IFAC 2015 Antoni Gómez	23
III Congrés Aranzadi Concursal de Catalunya 2016 José M. Marqués	24
És admissible un tribut com la plusvàlua municipal si el valor dels terrenys no incrementa? Meritxell Pérez-Copons	30
Notícies	34
Escola d'Auditoria	39

Col·legi
de Censors Jurats
de Comptes
de Catalunya

EL CØL·L3G1

Segueix-nos a:

@AuditorsCENSORS

LinkedIn

<https://www.linkedin.com/grp/home?gid=4529821>

Sor Eulàlia d'Anzizu, 41
08034 Barcelona
Tel. 93 280 31 00
Fax 93 252 15 01
col.legi@auditors-censors.com
www.auditors-censors.com

[l'Auditor] No s'identifica específicament amb les idees i opinions exposades en els articles publicats, que són responsabilitat exclusiva de l'autor

Dipòsit Legal. B-42968-91
ISSN 2014-3893

EDITORIAL

Daniel Faura
President

El cicle estacional ens torna a la primavera, temps de rebrots i vitalitat, i això ens suggereix i estimula la reflexió i l'acció tan a nivell personal com corporatiu. Una institució com el Col·legi és el sumatori de molts aspectes, tangibles i intangibles. Els valors, el capital intel·lectual, l'experiència acumulada, la capacitat d'innovació i el diàleg amb els seus grups d'interès són, sens dubte, aspectes clau per a la seva continuïtat i sostenibilitat.

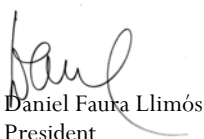
Per aquest motiu és imprescindible el compromís de les diferents generacions que conviuen o conviuran dins de l'organització. Dins del col·legi la generació dels *Baby Boomers* (50-68 anys) és majoritària, seguida per la *Generació X* (36-49 anys). El gran repte és incorporar-hi els *Millennials* (19-35 anys). Algunes de les característiques d'aquesta generació són que respecten el coneixement i la credibilitat de l'altre per damunt de les formalitats, no conceben la vida sense tecnologia i s'adapten al ritme canviant de les coses, veuen les generacions precedents com addictes a la feina i prioritzen l'equilibri entre la vida personal i laboral. Per tant, l'experiència de les generacions anteriors i la innovació seran fonamentals perquè el Col·legi s'adapti i s'anticipi als reptes actuals i futurs, vetlli perquè l'activitat professional de l'auditor sigui útil als interessos dels ciutadans i garanteixi la sostenibilitat de la professió. Amb aquest esperit s'ha constituït recentment la Comissió de joves. Tenim moltes esperances amb les aportacions i compromís d'aquest col·lectiu.

Una de les nostres demandes habituals com a col·lectiu és sol·licitar que el sector públic s'equipari al privat pel que fa a la transparència informativa i retiment de comptes. Aquest mes d'abril celebrarem la 7a Jornada d'Auditoria del Sector Públic amb el lema «Construint el futur del control del Sector Públic». La Jornada està ja consolidada com un punt de trobada anual entre els professionals de l'auditoria, els gestors polítics, els responsables tècnics de les entitats públiques i els òrgans de control. Us invitem a participar-hi ja que comptarem amb la intervenció de ponents molt qualificats que ens oferiran la seva visió des de diferents perspectives.

Aquest mes també està prevista la novena edició de la Jornada d'«Auditor x1 dia» en la qual es vol donar una visió actual i pràctica de què és l'auditoria als alumnes dels darrers cursos de les universitats catalanes. Prèviament s'han impartit diverses conferències divulgatives sobre el present i el futur de l'auditoria a diferents centres universitaris. El nostre agraïment a tots els que fan possible aquesta jornada: firmes d'auditoria, alumnes, universitats i personal del Col·legi.

En aquest número 75 de la revista l'Auditor podreu analitzar els interessants resultats de l'enquesta global de la IFAC a les SMP traduïda al català pel Departament Tècnic del Col·legi i comentats per Antoni Gómez, vicepresident del Col·legi i membre de l'SMP de la IFAC. També podreu gaudir, entre d'altres, de l'entrevista realitzada a Jesús Lizcano, president de Transparència Internacional España. Vull agrair a tots els autors dels articles tècnics i de difusió la seva col·laboració en aquest número.

El Comitè organitzador del Fòrum està elaborant els continguts divulgatius, tècnics i lúdics del 26è Fòrum de l'Auditor Professional, aquest any amb el lema «Som Auditors! Innovem i afrontem els canvis». Com ja sabeu, el Fòrum és una obra col·lectiva, per tant, reserveu el dies 7 i 8 de juliol a la vostra agenda. Us hi esperem!

Daniel Faura Llimós
President

(l'entrevista)

La missió a llarg termini de Transparencia Internacional és contribuir a una societat en què els governs, els polítics, les empreses, la societat civil i la vida quotidiana dels ciutadans estiguin lliures de corrupció.

D. JESÚS LIZCANO ÁLVAREZ

President de Transparencia Internacional España
Catedràtic de la Universitat Autònoma de Madrid

1. Què és Transparencia Internacional?

Transparencia Internacional (TI) és una organització no governamental, no partidista, i sense ànim de lucre, dedicada a combatre la corrupció i a impulsar la transparència social. L'organització va ser fundada el 1993 per Peter Eigen, antic directiu del Banc Mundial, a Berlin, ciutat on té la seva secretaria general, i vint-i-dos anys després, l'organització té capítols nacionals en més d'un centenar de països, entre els quals es troba Transparencia Internacional España.

2. Quina és la seva missió?

La missió a llarg termini de Transparencia Internacional és contribuir a una societat en què els governs, els polítics, les empreses, la societat civil i la vida quotidiana dels ciutadans estiguin lliures de corrupció. Per complir aquestes finalitats l'organització tracta de combatre les diferents formes de la corrupció, tant en l'interior dels països com en el context internacional. El propòsit és conèixer i actuar sobre les dues cares de la corrupció: qui corromp i qui permet ser corromput. A més, TI té com a objectiu bàsic impulsar la *transparència social* en la major part dels països del món com el millor *antídote* contra la corrupció.

3. Com es finança? Audita els seus comptes?

Transparencia Internacional rep, a nivell global, fons de diferents organitzacions internacionals i de diversos països, a més de patrocinis privats i d'institucions no mercantils. D'altra banda, TI-España rep la major part dels seus recursos de fons d'organitzacions internacionals a través de les corresponents convocatòries, així mateix dels seus socis i d'alguns patrocinis. La nostra organització és auditada i controlada des d'un punt de vista tant extern com intern, per part de la secretaria internacional, a banda de l'auditoria i

Transparencia Internacional rep, a nivell global, fons de diferents organitzacions internacionals i de diversos països

control de cadascun dels seus projectes. En tot cas, TI-Espanya no rep cap fons ni aportació per part d'entitats públiques espanyoles, per evitar possibles conflictes d'interès, ja que són avaluades per la nostra organització.

hi ha hagut un progressiu descens de les puntuacions obtingudes per Espanya, a causa, fonamentalment, de l'alta percepció de corrupció

4. En relació amb l'últim Índex de la Percepció de la Corrupció publicat IPC 2015, com ha evolucionat la situació a Espanya?

En l'últim Índex de la Percepció de la Corrupció (2015), Espanya ha obtingut la qualificació més baixa de tota la sèrie històrica d'aquest índex, obtenint una puntuació de 58 sobre 100. En els darrers anys hi ha hagut un progressiu descens de les puntuacions obtingudes per Espanya en aquest índex, a causa, fonamentalment, de l'alta percepció de corrupció derivada del gran nombre de casos i escàndols que van aflorant als mitjans de comunicació de forma continuada. Si es compara la situació del nostre país respecte al món no està massa malament aparentment, ja que obtenim el lloc número 36 entre 168 països, però si se'ns compara amb els 28 països de la Unió Europea, la nostra situació és bastant més mediocre, atès que quedem en el lloc número 18, clarament per sota de la mitjana europea.

5. En la seva opinió, quin paper ha de desenvolupar l'auditor en relació amb la transparència i retiment de comptes?

L'auditor, en tant que fedatari de la realitat, veracitat i imatge fidel dels estats financers de les empreses o d'altres organitzacions, té un rol fonamental per controlar, d'una banda, i propiciar, de l'altra, la transparència, el retiment de comptes i la veracitat de la informació que audita. La societat espanyola exigeix cada cop més un major control economicofinancer i social de les institucions públiques i privades, i és per això que la professió d'auditor ha d'ocupar un paper substantiu en la millora progressiva de la transparència, la integritat corporativa i, en general, de la responsabilitat social de les organitzacions.

6. Quins són els reptes més immediats de la seva organització?

Transparencia Internacional té nombrosos reptes en aquests propers anys; d'una banda, seguir propiciant l'augment de la transparència en les institucions públiques, partits polítics i en els òrgans i institucions que lideren la nostra societat; i de l'altra, propiciar els canvis legals i institucionals necessaris que possibilitin una major lluita contra la corrupció, sobretot en termes de la seva *prevenció*. La consolidació i ampliació dels nostres índexs de transparència, l'elaboració de propostes de mesures de regeneració democràtica i contra la corrupció, el desenvolupament de codis ètics en nombrosos sectors polítics i financers, l'avaluació del nivell de compliment legal de les institucions públiques, el desenvolupament de convenis de transparència i integritat amb òrgans constitucionals, polítics i institucions públiques, etc., són algunes de les nombroses activitats que desenvoluparem en aquests propers anys i que esperem puguin contribuir a millorar el progrés de la nostra societat en aquestes matèries.

Catedràtic d'Economia Financera i Comptabilitat de la Universitat Autònoma de Madrid.

Director de dues revistes, una de divulgació científica, Encuentros Multidisciplinares, i l'altra, internacional i d'un caràcter més tècnic, Revista Iberoamericana de Contabilidad de Gestión.

Entre 1989 i 1991 va ser catedràtic a la Universitat de Lleó.

Membre fundador i actual president de Transparencia Internacional-Espanya.

Acadèmic de la Reial Acadèmia de Ciències Econòmiques i Financeres.

Autor de catorze llibres i de més de cent cinquanta articles, en publicacions tant nacionals com internacionals. Entre els seus llibres destaquen "Una modelización macrocontable de la energía", "El sistema de gestión y de costes basado en las actividades", "Guía contable del IVA", "La empresa y su entorno económico en la Perestroika", "La dimensión integral de la empresa", "Interpretación de Estados Financieros", "Código latinoamericano de contabilidad y auditoría", "Contabilidad financiera" i "La Rentabilidad empresarial: Una propuesta de análisis y evaluación".

Forma part del Consell de redacció o editorial de cinc revistes més (nacionals i estrangeres) i ha participat com a avaluador d'articles en molt diverses publicacions.

Des del 1988 president de la Comissió de Comptabilitat de Gestió AECA. Ha format part del Comitè Científic i presentat nombroses ponències i comunicacions en congressos nacionals i internacionals. Ha dirigit i/o participat en nombrosos treballs i projectes d'investigació, essent membre de diverses associacions acadèmiques nacionals i internacionals.

Ha rebut premis com el Premi de l'Institut de Planificación Contable al millor article publicat (1979), el Premi Antics Alumnes de la UAM (2010) o el Premi ACCID a l'Excel·lència Acadèmica (2014).

És o ha estat membre de diverses associacions i organitzacions civils com l'Associació per a la Integració Europea (AIE) o Acnur i ha organitzat i/o participat en nombroses trobades, jornades, actes i grups de treball de caràcter pluridisciplinari. Ha estat president de la Comissió de Control Econòmic de la Lliga de Futbol Professional.

Ha estat coordinador del Fòrum sobre Convivència i fonamentalismes (UAM-Ateneu de Madrid).

Vocal de la Junta directiva de l'Associació per al Diàleg Interreligiós.

l'c)

(comptabilitat)

Departament tècnic del CCJCC

Projecte de reial decret pel qual es modifica el pla general comptable. Simplificarà realment les obligacions comptables?

El desembre de l'any passat, l'ICAC va sotmetre a informació pública durant 20 dies un Projecte de reial decret per modificar el Pla general comptable, el Pla general comptable de petites i mitjanes empreses, les Normes de formulació dels comptes anuals consolidats i les Normes d'adaptació del pla general comptable a les entitats sense ànim de lucre. Si bé el Projecte té data d'entrada en vigor 1 de gener de 2016, a la data de preparació d'aquest article està pendent d'aprovació pel Consell d'Estat, i es desconeix quan s'aprovarà i si el text definitiu que s'aprovi diferirà o no del Projecte.

Per entendre aquest canvi cal remuntar-se a la Directiva 2013/34/UE del Parlament Europeu i del Consell de 26 de juny de 2013, publicada en el Diari Oficial de la Unió Europea de 29 de juny del mateix any, amb una data de transposició per als Estats membres de 20 de juliol de 2015 però amb l'opció que les disposicions s'apliquin per primera vegada als estats financers dels exercicis que comencin l'1 de gener de 2016 o durant l'exercici 2016.

Per tant, vista aquesta data de transposició de la Directiva és fàcil preveure que encara que la publicació definitiva del Reial decret es retardi en el temps es farà amb aplicació

retroactiva a 1 de gener de 2016.

D'altra banda, per donar entrada a aquesta, en opinió d'alguns, minireforma comptable, ha calgut modificar determinats articles del Codi de comerç i del text refós de la Llei de societats de capital (TRLSC), reforma que es va dur a terme via les disposicions finals primera i quarta de la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes.

Per poder contextualitzar la reforma comptable és necessari entendre les raons que expliquen la publicació de la Directiva 2013/34/UE, així com els principals aspectes que regula. Segurament tots heu sentit a parlar de la Comunicació de la Comissió titulada "Pensar primer a petita escala" (*Small Business Act*), que és un marc global per a la política de la Unió Europea sobre petites i mitjanes empreses, que són les que creen la major part dels llocs de treball, amb els objectius de promoure l'esperit empresarial, simplificar-ne les càrregues reguladores i eliminar barreres al seu desenvolupament i és sota aquest marc on la Comunicació de la Comissió titulada "Acta del mercat únic" adoptada l'abril de 2011 proposa la simplificació de la Quarta i Sèptima Directiva (Directives 78/660/CEE i 83/349/CEE del Consell), que eren les directives comptables.

Resultat de tot això i d'algun programa i resolució més, s'acaba publicant la Directiva 2013/34/UE en la qual es modifica la Vuitena Directiva (Directiva 2006/43/CE del Parlament Europeu i del Consell) i es deroguen les directives Quarta i Sèptima mencionades anteriorment.

La Directiva 2013/34/UE (en endavant la Directiva) assenyalava que els estats financers anuals a més de per facilitar informació a inversors en els mercats de capital, també serveixen per retre comptes de les transaccions fetes i per fomentar la governança empresarial i, per tant, cal que la legislació en matèria comptable europea aconseguís un equilibri entre els interessos dels destinataris de la informació i els de les empreses en no suportar una càrrega indeguda per poder complir amb els requeriments d'informació. La Directiva en aquest sentit modifica els estats financers individuals, els consolidats, determinats preceptes d'auditoria i regula la informació de pagaments efectuats a les administracions públiques per grans empreses i entitats d'interès públic actives en la indústria extractiva o d'explotació de fusta de boscos primaris, però nosaltres ens referirem en aquest article únicament a la part corresponent a la modificació dels estats financers individuals.

En relació amb els estats financers individuals, la Directiva considera que les xifres de total balanç, volum net de la xifra de negoci i número mig d'empleats durant un exercici són criteris que proporcionen dades objectives de la dimensió d'una empresa, i sobre la base d'aquests paràmetres –dels quals no se'n poden superar dos dels tres durant dos exercicis consecutius, a la data de tancament del balanç de cadascun d'ells– defineix les següents categories d'empreses:

A nivell de legislació espanyola els llindars de petita empresa coincideixen amb els establerts en l'article 257 del TRLSC per a la formulació de balanç i estat de canvis en el patrimoni net abreujats (límits que recordeu van modificar-se el 2013 per la Llei 14/2013, de 27 de setembre, desvinculant-los dels límits a considerar per determinar l'obligació d'auditoria) i, a més, en l'article 3 de definicions de la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes, s'incorporen les definicions d'empresa petita i mitjana de la Directiva.

	€		
	Total balanç	Volum de negoci net	Núm. mig empleats
Micro	350.000	700.000	10
Petita (1)	4.000.000	8.000.000	50
Mitjana	Els seus límits han de ser superiors als de les petites i inferiors als de les grans		
Gran	20.000.000	40.000.000	250

(1) En el cas de la categoria de petita empresa es permet als Estats membres llindars superiors de total balanç i xifra de negoci sempre que no superin els 6 i 12 milions d'euros, respectivament.

D'altra banda, mentre no s'aprovi el Projecte de reial decret pel qual es modifica el pla general comptable, poden aplicar el Pla general comptable de petites i mitjanes empreses aquelles que durant dos exercicis consecutius, a la data de tancament de cadascun d'ells, no superin almenys dos dels tres límits següents: partides d'actiu no superin els 2.850 milers d'euros, import net de la xifra de negoci no superi els 5.700 milers d'euros i número de treballadors empleats no superi els 50, havent-se de computar les xifres en cas que l'empresa pertanyi a un grup sumant les xifres del conjunt de les entitats que el conformin. Si aquest Projecte s'aprova amb el contingut actual, i en aquest punt res fa pensar que es modifiqui, els límits per l'aplicació del Pla general comptable de petites i mitjanes empreses se situarà, amb determinades excepcions, al nivell de petita empresa definits per la Directiva.

Pel que fa a les microempreses, el Reial decret que aprova el Pla general comptable de petites i mitjanes empreses estableix que poden aplicar els criteris específics aquelles que durant dos exercicis consecutius, a la data de tancament de cadascun d'ells, no superin almenys dos dels tres límits següents: partides d'actiu no superin els 1.000 milers d'euros, import net de la xifra de negoci no superi els 2.000 milers d'euros i número de treballadors empleats no superi els 10. En aquest cas, el Projecte no menciona cap canvi i, per tant, llevat que el Reial decret definitiu ho modifiqui, continuariem amb els límits de microempresa actuals que són superiors als definits en la Directiva.

A partir de les definicions anteriors, la Directiva estipula una sèrie de disposicions i principis generals per al balanç, per al compte de pèrdues i guanys i per al contingut de les notes explicatives dels estats financers.

Com que la Directiva busca garantir la publicació d'informació comparable i equivalent estableix els principis de comptabilització i valoració que, en línies generals i exceptuant el cas dels immobilitzats immaterials que tractarem més endavant, no canvien respecte als actuals, i un número limitat de models de documents comptables permesos. En relació amb les notes explicatives dels estats financers –partint de la premissa que hem explicat abans, que els usuaris solen tenir una necessitat limitada d'informació complementària relativa a les petites empreses i que per aquestes pot resultar-los-hi costós recavar-la– el seu contingut es regula de forma esglaonada. És a dir, hi ha un article que estableix un contingut general per a totes –que cal entendre de màxims per les micro i petites empreses– i després en els articles següents estableix la informació addicional per a les empreses mitjanes, grans i les entitats d'interès públic, però també permet que els Estats membres puguin exigir en determinats casos un número limitat de comunicacions d'informació addicional als de la Directiva, quan així ho exigeixi la seva legislació tributària nacional i aquesta sigui estrictament necessària per als fins de la recaptació fiscal.

En relació amb la publicació dels estats financers individuals la Directiva també regula:

- el contingut de l'informe de gestió i la possibilitat que els Estats membres eximeixin de la seva preparació a les petites i mitjanes empreses, sempre que la informació sobre accions pròpies (requerida per l'article 24.2 de la Directiva 2012/30/UE) s'inclouï en les notes explicatives;
- la publicitat o publicació dels estats financers, en un termini raonable que no podrà ser superior a dotze mesos a partir de la data de balanç, amb la possibilitat,

entre d'altres, que els Estats membres puguin eximir a les petites empreses de l'obligació de publicar el compte de pèrdues i guanys i l'informe de gestió i determinades simplificacions en el balanç abreujat i notes abreujades de les empreses mitjanes, i

- les exempcions i restriccions sobre les exempcions que permeten, si un Estat membre així ho decideix, que una microempresa presenti un balanç i un compte de pèrdues i guanys molt simplificat, sense notes explicatives o, fins i tot, en determinades condicions, no publicar estats financers.

De tots els canvis introduïts per la Directiva en l'elaboració dels estats financers destacar el canvi ja conegut per tots en relació amb la vida útil dels immobilitzats intangibles. S'abandona el model que sota determinats supòsits alguns intangibles –i en el cas del fons de comerç, sempre– la vida útil sigui indefinida i s'estableix que l'immobilitzat immaterial s'anirà amortitzant al llarg de la seva vida econòmica. En aquells casos excepcionals en què la vida econòmica útil del fons de comerç i dels costos de desenvolupament no es pugui estimar de forma fiable, s'estableix que s'amortitzaran en un termini màxim a determinar per l'Estat membre però sense que sigui inferior a 5 ni superior a 10 anys i, a més, es requereix la inclusió en les notes d'una explicació sobre el termini en què s'amortitza el fons de comerç.

A data d'avui la transposició en el nostre ordenament jurídic d'aquesta part de la Directiva ha resultat en la modificació dels següents articles del Codi de comerç i del TRLSC, tots ells aplicables als estats financers que es corresponguin amb els exercicis que comencin a partir de l'1 de gener de 2016:

Codi de comerç	Modificació feta
Art. 34	Inclou la possibilitat que a més de l'estat de canvis en el patrimoni net tampoc sigui obligatori l'estat de fluxos d'efectiu sempre que ho estableixi una disposició legal.
Art. 38 bis	Simplificació del redactat de l'article en relació amb la valoració a valor raonable dels actius i passius, derivant-ho als termes que s'estableixin reglamentàriament i amb els límits que imposi la normativa europea.
Art. 39	-Establiment de vida útil definida per als immobilitzats intangibles i quan aquesta no es pugui estimar de forma fiable s'estableix un termini de deu anys, excepte que alguna altra disposició legal o reglamentària n'estableixi un termini diferent. -Presumpció, excepte prova en contra, que la vida útil del fons de comerç és de 10 anys. -Requereix que s'inclouï en la memòria informació del termini i el mètode d'amortització dels immobilitzats intangibles.
TRLSC	
Art. 257	A més de l'estat de fluxos d'efectiu deixa de ser obligatori l'estat de canvis en el patrimoni net quan una empresa pugui formular balanç abreujat.
Art. 260	Canvis en el contingut de la memòria essent els més rellevants: - Incloure el detall de la quantia de la prima quan una empresa ha satisfet total o parcialment la prima d'assegurances de responsabilitat civil de tots o alguns dels administradors per danys ocasionats per actes o omissions en l'exercici del seu càrrec. -El número mig de persones empleades durant l'exercici amb discapacitat major o igual al trenta-tres per cent, amb indicació de la categoria a la qual pertanyen. A més d'aquests dos canvis, s'inclou en l'article 260 altres requeriments d'informació que anteriorment estaven en el Pla general comptable.
Art. 261	Simplificació del contingut de la memòria abreujada. Comparat amb el redactat anterior s'estableixen alguns requeriments menys d'informació.
Art. 273	Supressió de l'obligació de dotar una reserva indisponible equivalent al fons de comerç registrat a l'actiu.

La següent fase de la transposició haurà de ser la publicació del Reial decret que, com hem indicat al començament, a data d'avui es troba en fase de projecte i que contempla els següents aspectes:

1. Es modifica la norma de registre i valoració dels immobilitzats intangibles que com ja hem indicat passen a ser

de vida útil definida i per tant objecte d'amortització sistemàtica durant la seva vida útil, que quan no es pugui estimar de forma fiable s'establirà en 10 anys amb amortització lineal, sense perjudici dels terminis que s'estableixin en les normes particulars (per exemple, en relació amb les despeses d'investigació que figurin en l'actiu el PGC estableix un termini màxim

d'amortització de cinc anys) i havent-se de comprovar anualment si hi ha indicis de deteriorament.

2. Pel que fa al fons de comerç, igual que els altres intangibles, passa a ser de vida útil definida i quan aquest estigui assignat a diferents unitats generadores

d'efectiu caldrà separar la vida útil per a cada una d'aquestes. En el cas del fons de comerç es presumeix, excepte prova en contrari, que la vida útil és de 10 anys i que la seva recuperació és lineal, exigint també l'avaluació de si hi ha indicis de deteriorament de les unitats generadores d'efectiu, com a mínim, anualment.

La disposició transitòria del Projecte de reial decret estableix que aquesta amortització sigui amb caràcter prospectiu a partir de la seva data d'entrada en vigor però, en el cas del fons de comerç permet a les empreses que vulguin una amortització retroactiva amb càrrec a reserves i sobre la base d'una vida útil de 10 anys, a comptar des de la data d'adquisició i un criteri lineal de recuperació.

Pel que fa a les reserves que les empreses tenen constituïdes per al fons de comerç, la part que excedeixi al fons de comerç registrat s'ha de reclassificar a reserves voluntàries.

3. En línia amb la modificació feta en l'article 257 del TRLSC s'estableix que l'estat de canvis en el patrimoni net, igual que l'estat de fluxos d'efectiu, no sigui obligatori quan una empresa pugui formular balanç abreujat.
4. Si bé els límits per a la formulació de balanç o compte de pèrdues i guanys abreujats no canvien, s'amplia la prohibició que puguin formular comptes anuals abreujats a totes les entitats d'interès públic i no només a les societats amb valors admesos a cotització en un mercat regulat.
5. Es modifiquen els apartats corresponents als immobilitzats intangibles de les memòries per adequar-ho al canvi de vida útil explicats en els punts 1 i 2 anteriors.

6. S'inclou en la memòria normal els requeriments d'informació detallats en l'article 260 del TRLSC que hem explicat en el quadre anterior.

7. En línia amb allò establert en l'article 261 del TRLSC, s'incorpora un nou model de memòria abreujada amb menor contingut que l'actual —que, a més, ja no tindrà caràcter d'informació mínima a complimentar, com passa actualment— com ja sabeu, ara les empreses que fan servir aquest model i realitzen operacions, la informació en memòria de les quals està regulada en el model normal i no en l'abreujat, han d'incloure la informació esmentada en la memòria abreujada.

Cal assenyalar en aquest punt que es parteix de la base, tal com hem explicat anteriorment, que la Directiva fixa un contingut màxim d'informació que es pot requerir a les empreses petites i, per tant, cal suprimir tots aquells requeriments d'informació que excedissin d'aquest màxim.

En el propi preàmbul del Projecte de reial decret s'explica aquest aspecte indicant emperò que si aquest contingut de màxims no permetés mostrar la imatge fidel s'haurà de subministrar informació addicional, posant com a exemple la incorporació en la memòria de la informació relativa a una operació de modificació estructural en cas que la societat hi participés.

També en el preàmbul s'especifica que els requeriments d'informació en la memòria que provenguin de normes varies que no siguin estrictament comptables (com per exemple el període de pagament a proveïdors) així com els que estableixen els articles 16, 155.2, 229 i 277 del TRLSC a partir dels exercicis que s'iniciïn l'1 de gener del 2016 caldrà entendre'ls referits exclusivament al model normal

de memòria. Exceptuant, perquè així ho estableix la Directiva, la informació prevista en la legislació tributària per a fins exclusius de recaptació d'impostos.

En el propi preàmbul s'obre la possibilitat que l'Ordre del Ministeri de Justícia que aprovi els nous models de comptes anuals estandarditzi un document separat dels comptes anuals per proporcionar als socis i tercers la informació que s'ha eliminat de la memòria.

Per tant, entenem que caldrà veure si la redacció final del Reial decret junt amb els models de comptes que s'aprovin sobre la seva base suposen realment una simplificació de la informació a preparar o únicament un simple canvi del lloc on se n'informa.

8. Tal com ja hem avançat anteriorment, els límits per poder utilitzar el Pla general comptable de petites i mitjanes empreses se situa al nivell de petita empresa de la Directiva, o als de balanç abreujat del nostre TRLSC, havent-se de computar les xifres en cas que l'empresa pertanyi a un grup sumant les xifres del conjunt de les entitats que el conformin i prohibint que l'apliquin aquelles empreses que:

- Compleixin la definició d'entitat d'interès públic.
- Formin part d'un grup de societats que formuli o hagués de formular comptes anuals consolidats.
- Tinguin una moneda funcional diferent de l'euro.
- Siguin entitats financeres que captin fons públics i n'assumeixin obligacions i les entitats que assumeixin la gestió de les anteriors.

9. Els comptes anuals de les empreses que utilitzin el Pla general comptable anterior comprenen el balanç, el compte de pèrdues i guanys i la memòria, eliminant-ne, per tant, l'estat de canvis en el patrimoni net i se simplifica el contingut de la memòria en una línia molt semblant a la de la memòria abreujada que hem comentat en el punt 7 anterior.

banda, falta veure com quedarà finalment transposada aquesta Directiva a Espanya, perquè pot passar que per la via dels models de comptes anuals del Ministeri de Justícia això acabi simplement en un trasllat d'informació de la memòria a annexos tabulats, i llavors sí que podrem dir "Per a aquest servei no cal córrer".

La disposició transitòria segona del Projecte contempla que la nova informació que s'incorpora en les memòries normals no caldrà que sigui comparativa i també que s'exclouï la informació comparativa que se suprimeix de les memòries abreujades o de les de les petites i mitjanes empreses. Per contra, s'estableix l'obligació d'informació comparativa en la informació del fons de comerç per aquelles entitats que optin per amortitzar-lo de forma retroactiva.

No acostumem a tancar els nostres articles opinant, però aquesta modificació creiem que s'ho mereix. Ens sembla una molt bona notícia que la Unió Europea decideixi legislar pensant primer a petita escala, però creiem que no s'ha d'oblidar que la major part d'empreses grans en algun moment van ser mitjanes i aquestes en algun moment van ser petites, i en aquest sentit, un excés de simplificació pot fins i tot perjudicar el creixement i potenciació de les petites empreses de la Unió. Tot i així, benvinguda sigui aquella simplificació que ajudi al desenvolupament de les empreses però, en aquest sentit, hem trobat a faltar una reflexió sobre la forma en què es legisla, moltes disposicions i tractats que convergeixen entre si –alguns d'ells amb redactats feixucs i de difícil comprensió– que, tot i que molt ben intencionats, no ajuden gens a aquesta pretesa simplificació. No seria millor si comencéssim per simplificar la forma de legislar? I en el nostre cas, no milloraria si, a més, l'aprovació de les normes no es dilatessin en el temps (fet que obliga a les empreses a regir-se per projectes dels quals no coneixen quin serà el contingut definitiu)? D'altra

l'e)

(empresa)

Ramon J. Moles
Professor universitari

Intel·ligència competitiva i auditoria

Com a conseqüència d'aquest món canviant també evolucionen les professions i les tècniques que aquestes desenvolupen i apliquen. Els auditors, la missió principal dels quals és el manteniment, supervisió i l'establiment dels comptes anuals de les empreses i organitzacions econòmiques, es troben també confrontats no només als reptes evolutius del sistema econòmic sinó també als reptes derivats de l'actualització de les seves tradicionals funcions de supervisió de comptes.

Així, una mirada més enllà del present immediat ens permet albirar un futur on els treballs d'auditoria poden anticipar tant situacions de crisi com dissenyar previsions, dibuixar projeccions o governar riscos. Conceptes com transparència, confiança o independència guanyen pes i esdevenen patrons de valor de la gestió professional. Previsiblement el futur de la professió d'auditor haurà de respondre a aquests patrons no només des del seu passat i present sinó també adequant-se a diversos escenaris de futur: nous esquemes informacionals, regulatoris, de normalització, organitzatius i de gestió de la confiança, entre d'altres. A això hi hem d'afegir la demanda creixent de capacitat anticipatòria en la interpretació de les dades.

En definitiva, el sector de l'auditoria es troba davant importants reptes de futur que requereixen d'adaptacions de caràcter estratègic tant a nivell individual com col·lectiu o sectorial que puguin satisfer tant els nous requeriments dels actors econòmics com dels propis auditors. Aquests requeriments deriven en gran mesura de l'acceleració dels canvis en l'entorn global de les empreses i organitzacions i obliguen a disposar de gran capacitat d'anàlisi del futur per a protegir la competitivitat no només de les empreses sinó de l'exercici de la pròpia professió d'auditor.

És en aquest àmbit on troba el seu sentit la Intel·ligència Competitiva. Una disciplina basada en el procés d'anàlisi i interpretació del context de l'empresa o organització, que permet disposar de coneixement estratègic mitjançant informes pertinents i concisos lliurats als responsables de la presa de decisions en el moment oportú. Per fer-ho possible s'obté i processa informació basada en dades externes de l'empresa (a diferència del BI –*Business Intelligence*– que es basa en dades internes) sobre la realitat econòmica, cultural, política, social, legal i tecnològica que l'envolta i sobre els agents que hi actuen per tal de disposar de senyals indicadors de canvis futurs.

La intel·ligència competitiva és, per tant, un instrument d'anticipació o captació de senyals –per febles que siguin– que permet obtenir una visió detallada de l'entorn de l'empresa, tant per protegir-la avui com per preparar-la per al futur des d'una perspectiva global. És, per tant, un recurs clarament complementari de la tasca dels auditors que, tot i aportant valor afegit a la tasca tradicional de l'auditor, es basa en una potent eina anomenada “Cicle d'Intel·ligència” (CI).

El CI és una eina de l'àmbit de la gestió del coneixement que s'usa per a la generació d'intel·ligència i que consta de quatre fases bàsiques que es retroalimenten: planificació, obtenció d'informació, anàlisi i difusió. En la fase de planificació s'estableixen les necessitats d'intel·ligència i es dissenya un pla per a l'execució del CI i l'inici d'activitats d'obtenció d'informació i organització dels mitjans per a la seva obtenció.

En la fase d'obtenció d'informació s'hi exploten les fonts mitjançant processos adequats al marc legal i amb elevats estàndards de compliment ètic per tal de posar la informació degudament estructurada a disposició dels analistes.

L'anàlisi és la fase del CI que consisteix en la transformació de la informació en intel·ligència mitjançant la valoració de la pertinència, oportunitat, fiabilitat i exactitud de les informacions rebudes sobre cadascuna de les activitats seguides, la seva anàlisi, la integració amb la intel·ligència disponible i la interpretació del conjunt.

La difusió es realitza mitjançant la distribució segura i oportuna de la intel·ligència en la forma adequada i pels mitjans apropiats a aquells que la necessiten. Aquesta última fase, al seu torn, procedeix a realimentar el circuit per a la posterior planificació, tancant d'aquesta manera el CI.

En resum: la intel·ligència competitiva és un recurs que pot aportar valor afegit a la tradicional tasca dels auditors en una lògica no només de millora de la seva competitivitat en el mercat dels serveis sinó també de la competitivitat dels seus clients.

l'rse)

(responsabilitat social empresarial)

Josep Maria Canyelles

Coordinador de Respon.cat
coordinacio@respon.cat

Respon.cat posa en marxa "Focus de l'RSE" per a construir l'agenda local

El Col·legi s'integra al Consell social d'aquesta iniciativa empresarial

Fa dos anys Respon.cat engegava màquines. Es tracta d'una **iniciativa empresarial** que s'havia anat gestant durant anys amb la intenció d'oferir un espai de trobada per a aquelles empreses compromeses amb la responsabilitat social i que també comparteixen la voluntat d'estendre i desenvolupar aquest enfocament de gestió a Catalunya.

En aquests mesos s'han portat a terme accions destinades a les empreses membres, tant a nivell d'enfortir el lideratge ètic com de capacitar tècnicament en la gestió de l'RSE. I també s'han posat en marxa iniciatives rellevants obertes a tot el teixit empresarial, com els primers **Premis Respon.cat** o el programa **RSE.Pime**, per facilitar que més empreses petites i mitjanes s'incorporin a aquest compromís. És significatiu que de les 53 empreses membres actualment, un terç són grans, un terç mitjanes i un terç petites, fet que mostra la transversalitat de l'RSE dins el teixit empresarial.

Respon.cat ha nascut per a ser l'**organisme empresarial de referència en RSE a Catalunya**, i com a tal, vol treballar colze

a colze amb moltes altres organitzacions. Per tal de travar les aliances i fer possible el marc de col·laboració s'han volgut establir complicitats i aprofundir en els objectius compartits, tant en el servei a les empreses com en el repte de fer de Catalunya un territori socialment responsable.

La posada en funcionament del **Consell social** respon a aquesta voluntat de generar un gran espai de trobada. Vint organitzacions diverses, patronals i associacions empresarials, organitzacions socials i ambientalistas, o agències especialitzades, i col·legis —entre els quals el de **Censors Jurats de Comptes**— integren aquest fòrum que ha de facilitar les sinergies. Les organitzacions membres del Consell social també són les que poden proposar candidats als Premis Respon.cat. I un dels projectes que es va treballar en el Consell social va ser un projecte pioner denominat **Focus de l'RSE a Catalunya**.

El projecte Focus és una iniciativa que pretén oferir a les empreses que operen a Catalunya una agenda de les matèries que suposen una inquietud més rellevant per a l'*stakeholder comunitat*, un grup d'interès complex, sovint difícil d'abordar sistemàticament en l'RSE per la multiplicitat de grups d'interès que l'integren. Aquest esforç de consens permetrà sensibilitzar les empreses amb una major focalització, convidant-les a integrar

la gestió dels focus en la seva RSE, alhora que també ha de permetre que puguin disposar d'eines i recursos com ara l'accés a bones pràctiques de referència i guies per a facilitar l'abordatge de matèries que sovint no formen part del coneixement proper de les empreses.

Per exemple, un dels focus identificats fou la gestió ètica amb especial èmfasi en la **lluita activa contra la corrupció**, matèria que ja va impulsar la col·laboració de Respon.cat amb el Col·legi en la jornada que va tenir lloc el març de 2015. En el mateix sentit, mostrem la intenció de col·laborar en les organitzacions que ajuden a desenvolupar esdeveniments i recursos que abordin algun dels focus.

Disposar d'una agenda de l'RSE local, amb els focus identificats, permet convidar les empreses que operen al territori a integrar-los en la seva RSE. Aquest projecte és pioner i pot ser un element facilitador de la gestió de l'RSE, amb un major alineament amb les inquietuds de la societat.

Al costat del projecte Focus, Respon.cat també ha assumit el foment dels **Objectius de Desenvolupament Sostenible** (ODS) de Nacions Unides, que marquen l'agenda global per als propers 15 anys. Totes dues iniciatives suposaran l'organització d'espais de treball per a cada contingut, que estan

oberts a totes les empreses interessades. Amb el foment i desenvolupament de polítiques públiques, Respon.cat es mostra com un agent compromès en el desenvolupament sostenible i no solament com un club al servei de les organitzacions membres.

Per descomptat, el fet de proposar a les empreses catalanes que considerin els focus locals i els ODS globals aporta simplificació a la gestió de l'RSE però l'eximeix d'una metodologia que requereix que, en primer lloc, l'empresa compregui el seu context singular de sostenibilitat i faci front a aquelles **responsabilitats que són inherents** a la seva activitat.

Hem començat amb molta il·lusió perquè Respon.cat és una iniciativa que feia falta. L'hem definit com un projecte de país vinculat a la competitivitat sostenible. Pretenem **fer un salt qualitatiu i quantitatiu de l'RSE** a Catalunya i ara tenim el repte de fomentar que moltes més empreses se sumin a aquest sentit de compromís, i entenguin que en sortiran beneficiades perquè la responsabilitat social és bona per a la societat i per a l'entorn, però també és altament positiva per a la pròpia organització.

CADA ORGANITZACIÓ ÉS CORESPONSABLE DEL SEU ENTORN SOCIAL, AMBIENTAL, ECONÒMIC I EMOCIONAL. DECIDIM SER PART DE LA SOLUCIÓ. VOLEM CONTRIBUIR AL BÉ COMÚ.

SOM EMPRESES. SOM SOCIETAT.

EL PLANETA PARLA. LA SOCIETAT EXIGEIX. MOMENTS PER REPENSAR. INNOVAR. TRANSFORMAR.... INVENTAR EL FUTUR. RENAIXEM PER SER MILLORS.

[NOSALTRES, LES ORGANITZACIONS, ASSUMIM EL REpte DE SERVIR LA SOCIETAT D'ON SOM PART. VOLEM CREAR VALOR COMPARTIT. LA NOSTRA SOSTENIBILITAT EMPRESARIAL COMENÇA PER L'ÈTICA I EL BON GOVERN, AMB COMPROMÍS SOCIAL.]

DIALOGUEM I VOLEM SER ORGANITZACIONS CONSCIENTS. L'EMPRESA QUE OBSERVA. L'EMPRESA QUE RESPON.

CREIEM EN LES PERSONES. SOM SENSIBILITATS. SOM INQUIETUDS. SOM TALENT. LA DIVERSITAT ENS ENRIQUEIX. LA IGUALTAT D'OPORTUNITATS ENS DIGNIFICA. LA CONCILIACIÓ ENS FA MÉS LLIBRES.

ASPIREM A SER ORGANITZACIONS POSITIVES AMB PERSONES POSITIVES.

ENTORNS SALUDABLES. QUALITAT HUMANA. RESPECTE AL MEDI AMBIENT. UNA ECONOMIA SENSIBLE I SOSTENIBLE A PARTIR DE L'EXCEL·LENCIA SOCIAL DE LES EMPRESES.

NECESSITEM LIDERATGES RESPONSABLES PER CONSTRUIR ENTORNS ÈTICS I DE GRAN COMPROMÍS. AMB INTEGRITAT. TRANSPARÈNCIA. CONFIANÇA. ÈTICA DE LES GRANS DECISIONS. ÈTICA DEL DIA A DIA. ACCEPTEM EL REpte.

FEM UN PAS ENDAVANT

ASSUMIM PER A LA NOSTRA GENERACIÓ ELS REPTES QUE LA SOCIETAT ENS BRINDA. FEM DE CATALUNYA UN TERRITORI SOCIALMENT RESPONSABLE AMB LA COL·LABORACIÓ DE TOTS ELS AGENTS.

FEM UN SALT EN EL MODEL D'EMPRESA. APOSTEM PER EMPRESES COMPROMESSES. FEM DE LA RESPONSABILITAT SOCIAL LA MANERA CATALANA DE FER EMPRESA.

EL FUTUR ÉS ARA

respon.cat

respon.cat/ideariRSE #ideariRSE

onl)

Ferran Busquet

Llicenciat en Administració i Direcció d'Empreses i MBA per Esade.
Auditor-Censor Jurat de Comptes.
Soci de Busquet Economistes Auditors Estudi Jurídic.
Membre de la Comissió d'Entitats no Lucratives.

La Llei de transparència catalana

En matèria de transparència i des de la perspectiva del Dret comparat, tant la Unió Europea com la majoria dels seus estats membres, actualment ja compten dins els seus ordenaments jurídics amb una legislació específica que regula tant la transparència com el dret d'accés a la informació pública, doncs la societat dels països nòrdics sobretot ha exigint i demandat, abans que la societat espanyola, participar i fiscalitzar els poders públics i conèixer on i com es destinaven els fons públics.

En l'àmbit estatal, amb l'existència d'aquests antecedents normatius a nivell europeu i darrerament requerint també la societat espanyola participar i fiscalitzar els poders públics, atesos els darrers i quantiosos casos de corrupció, resultava ara ja ineludible, fonamental i necessari regular la transparència de l'activitat pública, l'accés a la informació pública i bon govern. En aquest sentit, l'estat espanyol va aprovar la Llei de transparència estatal, Llei 19/2013, de 9 de desembre.

Amb posterioritat, s'ha aprovat la normativa autonòmica catalana de transparència, Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, la qual va més enllà de la norma estatal, però que ha generat molts dubtes interpretatius i d'aplicació pràctica,

i és per aquest motiu que la Generalitat de Catalunya, el passat mes de novembre, va emetre la primera Guia de transparència aplicable a "les associacions i fundacions perceptores d'ajuts i subvencions públics" i, en un futur s'emetraran diferents guies, en funció de la tipologia de les entitats afectades, com per exemple la de fundacions del sector públic o fundacions participades per les universitats públiques de Catalunya.

La finalitat de la citada Guia és donar suport a les entitats que en són destinatàries i facilitar-los el compliment de la Llei, ja que estableix un marc jurídic més simple que el fixat a la Llei, clarifica les obligacions a què estan subjectes les citades entitats, i estableix un seguit de criteris sobre els aspectes de la Llei que necessiten més concreció.

Tot seguit fem anàlisi de la citada Guia de transparència:

1.- Àmbit d'aplicació

Associacions i fundacions que exerceixen majoritàriament la seva activitat a Catalunya, si:

A) Perceben més de 100.000 euros anuals en subvencions o ajuts públics, o si

B) Un 40% o més dels seus ingressos anuals provenen d'ajuts o subvencions públics (mínim més de 5.000 €).

Les associacions i fundacions que estiguin en aquests supòsits hauran de complir les obligacions de publicitat que es diran a l'apartat 3, mitjançant el portal de transparència de l'entitat.

C) (o si) Perceben ajuts o subvencions per import superior a 10.000 € en els termes de l'article 15.2 de la Llei 19/2014, és a dir, si existeix lliure concurrència, les bases reguladores de la concessió hauran d'incloure l'obligació dels beneficiaris persones jurídiques, de comunicar la retribució dels òrgans de direcció/administració, i en cas de no existir un procés de lliure concurrència, el corresponent conveni haurà d'incloure aquesta obligació.

S'inclou en aquesta publicitat de la retribució, els ajuts o subvencions atorgades a favor de prestadors de servei i, en canvi, s'exclouen els ajuts o subvencions rebuts per motius de vulnerabilitat social.

Així doncs aquesta Guia no s'aplica (entre altres ens) a fundacions públiques, hospitals, escoles concertades ni tampoc a prestadors de serveis públics que només rebin fons públics com a contraprestació directa.

2.- Criteris de subjecció

La subjecció al règim de transparència es manté durant la vigència de l'ajut o subvenció, i subsisteix si un cop vençut el negoci jurídic, els fons percebuts com a contraprestació de l'ajut o subvenció es continuen aplicant a les finalitats previstes més enllà de la vigència del negoci jurídic (d'acord amb els plans comptables aplicables a les entitats sense ànim de lucre).

Els llinars econòmics s'entenen referits a l'exercici econòmic tancat més recentment.

En la memòria econòmica que integra els comptes anuals de l'entitat, es recomana es faci constar l'inici i el final de la subjecció al règim de transparència.

3.- Publicitat activa: àmbits d'informació subjectes a transparència

3.1.- Informació institucional i organitzativa

Estatuts, número de registre de l'entitat, activitats que desenvolupa, normativa que li sigui aplicable (per exemple Llibre tercer del Codi civil de Catalunya, Llei de mecenatge, Llei del voluntariat, el Pla de comptabilitat, Llei d'auditoria

de comptes, etc.), estructura del grup d'entitats si és el cas, composició dels òrgans de govern, òrgans d'assessorament i control i organigrama amb identificació de responsables de direcció i gestió (amb identificació nominativa dels membres, perfils i trajectòries, en tots els casos).

3.2.- Gestió econòmica, pressupostària i patrimonial

Pla anual d'activitats (que inclogui la descripció d'activitats, indicatiu de treballadors i voluntaris destinats a aquestes, dels beneficiaris i/o usuaris, dels indicadors de realització de les activitats i de la previsió d'ingressos i despeses que corresponguin).

Comptes anuals i informe d'auditoria.

Inventari del patrimoni de les entitats.

Retribució dels òrgans de direcció i administració de les entitats que perceben ajuts o subvencions d'import superior a 10.000 € (incloent, segons s'ha indicat, les atorgades a favor de prestadors de serveis i excloent de la publicitat les rebudes per motius de vulnerabilitat social).

3.3 Gestió administrativa: contractes, convenis, ajuts i subvencions subscrits amb administracions públiques

Contractes: Òrgan responsable de l'entitat en matèria de contractació, relació de contractes subscrits amb les administracions públiques, incloent objecte, import, durada, modificacions i pròrrogues de cada contracte. Aquesta informació ha d'estar actualitzada i fer referència, com a mínim, als últims 5 anys, a comptar de l'entrada en vigor la Llei (30.06.2015), és a dir, sense que aquesta norma tingui aplicació retroactiva.

Convenis: Relació de convenis vigents, amb indicació de la data i període de vigència, les parts que signen, objecte, drets/obligacions, modificacions (data i forma en què s'han produït), informació de compliment i execució. Aquesta informació es refereix tant a convenis que tinguin contingut econòmic com als que no el tinguin.

Ajuts i subvencions: Relació dels ajuts i subvencions rebudes de les administracions públiques en els últims 5 anys, a comptar de l'entrada en vigor de la Llei (sense efectes retroactius), indicant: import, objecte, si s'han concedit sense concurrència pública, control financer i justificació en el marc de retiment de comptes.

4.- Com s'ha de fer pública la informació i responsabilitat de la informació publicada

Al portal (web) de l'entitat en un apartat específic sobre transparència.

La informació ha de ser clara, estructurada, veraç i objectiva i fàcilment comprensible, actualitzada periòdicament, i se n'ha de facilitar la consulta.

Cada entitat és responsable davant de tercers dels continguts informatius que es publiquin al seu web, sense perjudici de l'acció de retorn per part de l'entitat, als patrons de les fundacions o membres de la junta directiva.

Suposa un incompliment de la Llei aplicar de manera manifestament injustificada els límits de publicitat, així com incomplir les obligacions de publicitat de la informació.

5.- Com es compleix amb el deure de facilitar a l'Administració la direcció de la web de l'entitat

S'ha d'emplenar el formulari electrònic habilitat a l'efecte des de l'apartat "informació de tràmits", a la web de Fundacions del Departament de Justícia de la Generalitat. Aquest tràmit és gratuït, no cal tenir signatura electrònica i cal remarcar que no es rebrà cap comunicació per part de l'Administració.

En el cas de les entitats esportives subjectes a publicitat activa, aquestes han de comunicar l'adreça de la pàgina web al Consell Català de l'Esport.

La comunicació de l'adreça de la web s'ha de fer una vegada rebuda la notificació de la concessió de l'ajut o subvenció. (No comunicar-la té el caràcter d'incompliment de les obligacions d'informació de les entitats.)

6.- Com es pot accedir als continguts

El portal Transparència Catalunya actua, en una primera fase, com un portal d'enllaços i facilita només els enllaços a les pàgines web de les entitats; en una segona fase, esdevindrà una plataforma que conformarà un sistema integral d'informació i coneixement.

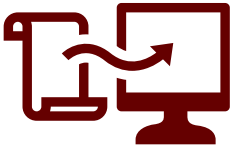

Així mateix, val a dir que la Generalitat de Catalunya ofereix serveis d'assessorament a entitats sense ànim de lucre que tinguin seu a Catalunya, amb l'objectiu que disposin d'eines per complir amb les seves obligacions de transparència i puguin resoldre els seus dubtes.

Les entitats que no tenen web pròpia –i que, per tant, no poden publicar les seves dades de transparència– poden optar a aquestes dues opcions que ofereix xarxanet.org:

-Blocs.xarxanet.org: Que ajuda a crear un espai web 2.0 de l'entitat mitjançant una formació a distància i amb assessorament i suport continuat.

-Fitxa d'entitat col·laboradora: Que ofereix la possibilitat que l'entitat sigui col·laboradora de xarxanet.org i, així, pugui publicar les seves dades de transparència en la fitxa d'entitat col·laboradora.

Finalment, és de recordar que la Generalitat de Catalunya en el futur, emetrà noves Guies de transparència, en funció de la tipologia de les entitats afectades, a fi de dissipar els dubtes interpretatius i d'aplicació pràctica que suposa la Llei de transparència de Catalunya.

Serveis col·legials	Avantatges col·legials
<p>Membre de:</p> <p>Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya</p> <p>Logo mostra</p>	<p>Aparcament</p> <p>C/ Jordi Girona (Campus Nord UPC)</p> <p>Gaudireu d'un descompte del 15% sobre tarifa per hora d'estacionament</p>
<p>Logotip CCJCC</p> <p>El Col·legi posa a disposició el seu logotip per aquelles firmes i col·legiats que vulguin utilitzar-lo en els seus elements corporatius.</p> <p>Més informació a través del web del CCJCC>Finestreta única>Tràmits i certificats</p> 	<p>Idiomes</p> <p>Proposta de Serveis Exclusius que aquesta entitat ha dissenyat per al nostre col·lectiu.</p> <p><u>Proposta Serveis Exclusius</u></p>
 <p>El Col·legi expedeix la signatura digital a través de l'autoritat de certificació Firma Professional.</p> <p>Podeu tramitar-ho a través del web del CCJCC> Finestreta única>Tràmits i certificats</p> 	<p>ABCDEFGHIJK LMNOPQRSTU VWXYZ</p> <p>Els col·legiats que estiguin interessats a fer-se socis de l'Ateneu a títol individual estaran exempts de pagar els 60€ de quota d'ingrés, sempre que acreditin la seva pertinença al Col·legi. La quota mensual és de 27€ i es pot abonar trimestralment, semestralment o anualment.</p>
 <p>Utilització de sales</p> <p>Aquest servei és exclusiu per membres del CCJC i només es pot utilitzar per organitzar reunions o sessions de formació internes.</p> <p>La disponibilitat de les sales està condicionada a la cobertura de les necessitats de l'Escola d'auditoria.</p> <p><u>Més informació a la web del CCJCC > serveis</u></p>	<p>Sabadell</p> <p><u>Fullet serveis exclusius persones físiques</u></p> <p><u>Fullet serveis exclusius persones jurídiques</u></p>
<p>RECC (Registre d'Experts Comptables de Catalunya)</p> <p>El Col·legi de Censors Jurats de Comptes (CCJCC) i el Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) han creat el Registre d'Experts Comptables de Catalunya, en endavant RECC (CEC-CCJCC).</p> <p>Les principals funcions del RECC seran constituir-se com a entitat que acredita els professionals membres del CEC i del CCJCC com a Experts Comptables acreditats. Més informació al <u>web del CCJCC>pàgina d'inici</u></p>	 <p>Proposta de serveis exclusius que l'entitat bancària ha dissenyat per al nostre col·lectiu. Accedeix a les ofertes:</p> <p><u>Condicions generals</u></p> <p><u>Serveis Exclusius</u></p>
	 <p>Fairmont Rey Juan Carlos</p> <p>Condicions especials en la reserva d'habitacions. <u>Més informació clicant aquí</u></p>
	  <p>Oferta hotels Evenia i HotelNights</p> <p>Condicions especials en la reserva d'habitacions. <u>Més informació clicant aquí</u></p>
	 <p>Condicions especials en la compra dels seus productes. Més informació fent clic <u>aquí</u></p>

[?] (l'enquesta)

¿Com afecta l'adaptació de les Normes internacionals d'auditoria del sector públic (ISSAI-ES)?

IVAN PUIG

Valorem positivament l'adaptació als marcs internacionals d'auditoria de les normes que regulen el control dels ens públics, especialment en el context actual que requereix dur a terme un control de l'activitat economicofinancera del sector públic amb més eficiència, qualitat i transparència.

Subdirector General de Control d'Empreses i Entitats
Públiques de la Generalitat de Catalunya
Membre de la Comissió del Sector Públic del CCJCC

L'adaptació de les normes d'auditoria del sector públic a la normativa internacional contribuirà a homogeneïtzar les pautes, criteris, tècniques del treball i les conclusions i contextualització dels resultats de l'auditoria pública, tant si aquesta es desenvolupa directament pels òrgans de control intern i extern de cada administració, com si es fa per professionals contractats a aquest efecte. La convergència d'aquestes normes amb les vigents aprovades per l'ICAC permetrà un grau més elevat de coordinació, unificació de la metodologia i pràctica dels treballs.

JUAN RAMON TUGAS

No deixa d'ésser una excel·lent notícia que els estaments del sector públic que tenen atribucions en la matèria de mica en mica ens donin alegries d'aquest tipus. Fins a aquesta fita, els organismes que tenen competència en el control financer i la fiscalització dels comptes públics, estaven utilitzant unes normes d'auditoria —que malgrat per extensió acudissin a les normes d'auditoria privades en allò que no estava cobert per les normes públiques— eren certament antigues i no estaven alineades amb les modernes línies d'actuació quant a approach, és a dir, orientades als riscos d'auditoria i altres aspectes rellevants (sistemes informàtics, especialistes, etc.). Una auditoria és una auditoria, i aquesta frase no és baladí com diuen els castizos. Amb independència de quines són les atribucions competencials, les normes i els principis no poden pas ésser tan diferents malgrat que les entitats siguin públiques o no. En definitiva, un petit pas per a l'auditor públic o privat però un gran pas per a l'auditoria en general.

Director de PwC
Membre de la Comissió del Sector Públic del CCJCC

Socia (Partner)
Grant Thornton

YOLANDA OLIUS

Crec que l'adaptació de les Normes internacionals d'auditoria del sector públic (ISSAI-ES) és molt positiva i necessària atès que es farà tant en l'estructura com en el contingut, amb el màxim grau de similitud i transparència a les NIA-ES (normes vigents, ja desenvolupades i implementades) i de coneixement més ampli per un nombre més gran d'usuaris. L'adaptació es pot aprofitar de tota l'experiència adquirida i que poden aportar les NIA-ES i ha de tenir en compte també els aspectes que no són d'aplicació, com aquells d'aplicació específica del sector públic, amb l'adaptació terminològica necessària de la qual també es deixarà constància.

També suposarà la creació d'una Oficina Nacional d'Auditoria (ONA) que dirigirà, impulsarà el procés d'adaptació i estructurarà els plans de formació adequats que assegurin el procés de coneixement de les noves Normes i inclourà les Normes de control de qualitat per tenir, d'una forma completa i organitzada, un cos normatiu i adaptat a la realitat del sector públic.

En definitiva, permetrà unificar d'una vegada les normes d'auditoria aplicables a tot el sector públic amb independència del caràcter, estructura, organització o dependència de l'òrgan de control que realitzi el treball, facilitant la interpretació i amb una convergència cap als treballs d'auditoria fets per a entitats privades.

Soci
Faura-Casas, Auditors-Consultors

PERE RUIZ

Aquesta adaptació complementarà el procés d'homogeneïtzació de les normes comptables que el sector públic realitza els darrers anys –especialment des de l'aprovació del Pla general de comptabilitat pública del 2010 i les seves posteriors adaptacions sectorials, com la de l'administració local-, fet que ha permès implantar el marc conceptual de les NIIF també a les administracions públiques. Aquesta doble convergència en unes normes de comptabilitat i auditoria d'arrels comunes facilitarà que la metodologia i el llenguatge dels auditors públics i dels privats sigui menys diferent i, al mateix temps, sigui també uniforme amb els països del nostre entorn. No obstant això, cal tenir present que això no comportarà un canvi substancial del marc general de control del sector públic a l'Estat espanyol, que seguirà atribuït de manera exclusiva als òrgans de control propis del sector públic, amb un abast i objectius diferents dels de l'auditoria de les societats mercantils i regulat per unes normes pròpies, excloses de l'àmbit d'aplicació de la normativa mercantil d'auditoria.

IV JORNADA ACCID i APC

Informació financera i recuperació econòmica

#jornadaACCID

www.accid.org/jornada

Lleida, 27 de maig de 2016

Facultat de Dret i Economia
de la Universitat de Lleida.

Carrer de Jaume II, 73, Lleida

Trobada de professionals, acadèmics, empreses i Administracions Públiques

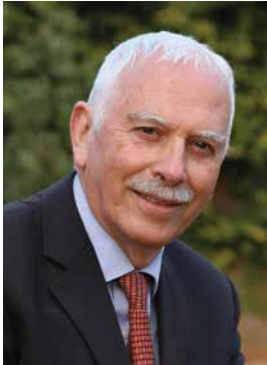
Es tractaran els següents temes:

- Comptabilitat de Cooperatives i entitats no lucratives
- Comptabilitat de gestió i control
- Comptabilitat pública
- Comptabilitat financera
- Relacions comptabilitat i fiscalitat
- Valoració empreses

Informació ACCID:

Edif. Col·legi d'Economistes de Catalunya · Plaça Gal·la Plàcidia 32, 4ª planta · 08006 Barcelona · Tel. 93 416 16 04 · www.accid.org · info@accid.org

Antoni Gómez

Representant de l'ICJCE en el SMP d'IFAC
Vicepresident del CCJCC

Inquietuds dels petits i mitjans despatxos. Enquesta mundial d'SMP de la IFAC 2015

El passat 29 de febrer, la IFAC ha publicat la seva enquesta anual en la qual es recullen, entre altres aspectes, quines són les inquietuds més significatives dels professionals que actuen en petits i mitjans despatxos i firmes (SMP).

En l'enquesta d'aquest any han participat un total de 6.725 professionals de 169 països, el que representa una participació superior en un 32% a la de l'any anterior, sens dubte conseqüència de la sensibilitat dels SMP en relació amb el seu paper a la societat i als desafiaments als quals s'enfronta.

L'entorn econòmic en què els petits i mitjans despatxos desenvolupen el seu treball és cada cop més complex i els desafiaments enormes: globalització, canvis tecnològics, regulació, etc.

Aconseguir més clients és, sens dubte, la preocupació principal dels professionals de tot el món. El 78% dels participants ho qualifiquen de repte moderat, significatiu o molt significatiu. Però hi ha altres inquietuds que sens dubte els auditors espanyols també compartim, com les dificultats per mantenir-se al dia de l'àmbit regulador o els impactes de la tecnologia en el nostre quefer.

Són molt interessants també les perspectives dels participants en relació amb com

s'espera que creixi l'activitat el 2016 i els resultats de l'enquesta ens poden ajudar a reflexionar sobre com els nostres companys d'altres països creuen que es comportaran diferents tipus de serveis.

Des del Col·legi creiem que conèixer quins serveis presten tenen previst prestar o com perceben el repte de futur les firmes SMP pot ajudar-nos a entendre cap a on anirà la professió o, com a mínim, a reflexionar sobre el futur de les nostres firmes i, en aquest sentit, ens ha semblat adient incloure com a quadern tècnic la traducció de l'enquesta anual de la IFAC.

Per aquells que prefereixin les versions originals, en els enllaços adjunts trobareu el resum i els resultats complets de l'enquesta.

Informe: <http://ifac-communications.epaperflip.com/v/IFAC-Global-SMP-Survey-2015-Results/>

Resum: <http://www.ifac.org/publications-resources/ifac-global-smp-survey-2015-summary>

Aprofito també per animar-vos a tots a participar en properes edicions d'aquesta enquesta.

L'CO)

(concurstal)

José M. Marqués

Advocat i administrador concursal
Prosumer

III Congrés Aranzadi Concurstal de Catalunya 2016

Des dels temps de **Salgado de Somoza** s'ha representat gràficament el concurs de creditors com un laberint. Es deia que el deutor només podia trobar la sortida a la seva desesperada situació recurrent passadissos i més passadissos i internant-se en un entramat d'opcions en les quals cap semblava la correcta.

La Llei concursal nascuda l'any 2003 va permetre als professionals disposar d'un pla amb el qual poder-se guiar per aquestes tortuositats. No obstant això, després de més de vint-i-cinc reformes escomeses des de la seva promulgació, avui aquest mapa s'ha convertit en una eina de difícil interpretació. De vegades on indica l'existència d'un passadís ens trobem amb una porta. On sembla que hi ha una cantonada s'entreveu una recta sense final. Per això, en el caminar pel laberint de vegades resulta més útil deixar-se guiar pels principis rectors i les regles generals que per la lletra de la llei. Cada sis mesos el legislador ens *castiga* amb una nova previsió normativa que –al marge de la seva oportunitat i conveniència– no fa més que confondre'ns i impedir l'existència d'un criteri uniforme.

El III Congrés Aranzadi Concurstal de Catalunya 2016 organitzat per Aranzadi i el Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya i dirigit per **Alfonso Muñoz Paredes**, celebrat el 18 i 19 de febrer

passat, va posar sobre la taula els temes més actuals de la nostra actualitat concursal. La fórmula emprada, temes molt específics i amb amplis debats, va permetre abordar els aspectes més nous de les últimes reformes. Es van clarificar idees i conceptes per poder interpretar més fàcilment el *mapa del concurs* al qual abans ens referíem. Algun dels seus assistents va comentar, amb molta raó, que havia estat el millor Congrés celebrat des de feia temps.

Amb aquest treball intentaré recollir alguns dels aspectes més destacats de les xerrades i els posteriors debats. És convenient consultar el document en el seu format digital, doncs des d'ell es pot enllaçar a les ponències presentades, així com a resolucions judicials i altres documents.

La primera de les ponències va ser impartida per **Florencio Molina López** i de la mà d'una completa presentació, va abordar el tema de la liquidació en un escenari d'insuficiència de massa activa, principalment de la previsió normativa que recull l'article 176 bis de la Llei concursal. Va anunciar la propera publicació de les conclusions del Seminari de Jutges Mercantils al voltant del mecanisme de segona oportunitat.

Va destacar la figura del *concurstal exprés* com la fórmula més útil per donar sortida als procediments en els quals la totalitat o

la pràctica totalitat dels béns i drets que conformen l'inventari es troben hipotecats en garantia de saldos que superen el valor dels propis actius.

Segons el seu parer, la locució "Tan aviat com consti" de l'article 176 bis 2 de la Llei concursal és declarativa i no constitutiva. No precisa d'una homologació judicial i d'ella s'ha de donar trasllat a les parts. A més, no és impugnable, sense perjudici del disposat en els articles 84.4 i 176 bis 5 de la Llei concursal. El judici d'insuficiència és de previsibilitat, no d'evidència. La seva sol·licitud suspèn el termini de presentació de l'informe provisional de l'article 75 de la Llei concursal però no la presentació de l'inventari del 191.1 de la Llei concursal si el concurs és abreujat.

El ponent va afirmar que en la seva recent interlocutòria de 26 de gener de 2016 va disposar que la comunicació de l'article 176 bis no és compatible amb la secció de qualificació.

A partir d'aquí, hem de preguntar-nos, què succeeix en aquelles societats titulars d'un patrimoni però en les quals s'acorda la declaració-conclusió del procediment (art. 176.4 de la Llei concursal)? En relació amb els béns, des de la taula es va proposar com a solució l'ocupació si es tracta de béns mobles (art. 610 del Codi Civil) o la incorporació al patrimoni de l'Estat en els

termes de l'article 17 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques si es tracta d'immobles.

A parer d'**Alfonso Muñoz Paredes** els administradors podrien convocar una junta de socis per acordar la dissolució de la societat (art. 360 de la Llei de societats de capital), o bé celebrar una junta universal i adoptar aquest acord. És la denominada *liquidació consecutiva* en què després de la realització d'aquests béns s'hauria d'atendre al pagament dels creditors seguint no l'ordre de venciment, ni la graduació del Capítol III del Títol IV de la Llei concursal ni tampoc l'ordre de l'article 176 bis 2 Llei concursal. L'ordre de pagament seria l'establert en el Codi Civil en els articles 1922 i següents.

Ja al torn de preguntes, respon que en nom de determinar la conveniència d'impulsar una acció de qualificació en la qual es poden exigir responsabilitats patrimonials a les persones afectades per la qualificació, l'administrador concursal pot demanar mesures d'indagació patrimonial d'aquelles, abans de promoure l'incident de qualificació.

El ponent va recordar la conveniència d'anar atenent el pagament dels crèdits contra la massa al seu venciment. Segons el seu parer resulta inacceptable que s'esperri a la

concurrència dels pressupostos establerts en l'article 176 bis de la Llei concursal per començar a pagar. També va insistir en la necessitat de presentar la comunicació de l'article 176 bis de la Llei concursal el més aviat possible.

En relació amb els concursos en els quals s'ha atès el pagament dels crèdits de la massa i contra la massa, en haver desaparegut el pressupost de la insolvència procedeix la conclusió del procediment. El ponent esmenta la Sentència del Jutjat Mercantil núm. 9 i un dels assistents la del Jutjat Mercantil núm. 7, de 2 de juny de 2015¹ en la qual es determina la possible

1 Sentència del Jutjat Mercantil núm. 7 de Barcelona de 2 de juny de 2015. Fonaments de Dret. «PRIMER.- [...] En el present cas, l'administrador concursal ha sol·licitat la conclusió afirmant, tal com detalla en l'escrit de sol·licitud i retiment de comptes, haver-se satisfet els crèdits dels creditors [...]. Així mateix s'interessa per l'administració concursal que s'acordi per aquest Jutjat la reactivació de la societat a l'empara de l'article 370 de la Llei de societats de capital. Cal indicar que cap creditor ha posat objeccions a l'arxiu de les actuacions. Per tot això, sense més innecessàries consideracions, s'ha d'ordenar la conclusió del concurs sense els efectes extintius de l'article 178. Pel que fa al retiment de comptes, atès que no s'ha formulat oposició, s'han d'aprovar sense més tràmits (article 181.3 de la Llei concursal).

»SEGON.- La dificultat es troba en la petició que es formula per l'administració concursal relativa a la reactivació de la societat, atès que no operen els efectes extintius de la societat. Qüestió similar va ser abordada pel Jutjat Mercantil núm. 9 de Barcelona en la seva interlocutòria de data 1 d'octubre de 2014 en la qual es va resoldre que no hi havia lloc a acordar la reactivació interessada atès que "l'article 370 de l'LSC disposa que la competència li correspon a la Junta General i, a més, si bé és cert que l'article 370 LSC permet aquesta

reactivació de la societat tot i que s'hagués obert la liquidació.

La segona xerrada del matí va tractar sobre la problemàtica dels creditors amb dret d'execució separada, judicial i administrativa. El ponent va ser **Alberto de la Mata Saiz** que va lliurar uns **materials** als quals ens remetem per la seva claredat.

Segons el seu parer, després de la promulgació del Reial decret llei 1/2015, de 27 de febrer, l'inici de l'acord extrajudicial de pagaments sotmetrà l'execució hipotecària sobre l'habitatge habitual a la suspensió que regula l'article 235.2 a) de la Llei concursal. I el que per a ell resulta més discutible, es pot interpretar que encara que no s'acudeixi a l'acord extrajudicial de pagaments, l'habitatge habitual serà sempre *bé necessari* en el si d'un concurs, als efectes de paralitzar una execució hipotecària, tot i que no s'ha modificat l'article 56 de la Llei concursal.

Es va valorar positivament la reforma de l'article 90.1.6è de la Llei concursal escomesa en la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. A partir de la seva promulgació els crèdits garantits

amb penyora constituïda en document públic, sobre els béns o drets pignorats que estiguin en possessió del creditor o d'un tercer, tindran la consideració de crèdits amb privilegi especial. Si es tractés de penyora de crèdits, n'hi haurà prou amb la constància en document amb data feaent per gaudir de privilegi sobre els crèdits pignorats. Els crèdits garantits amb penyora constituïda sobre crèdits futurs només gaudiran de privilegi especial quan concorrin els següents requisits abans de la declaració de concurs:

- a) Que els crèdits futurs neixin de contractes perfeccionats o relacions jurídiques constituïdes amb anterioritat a la dita declaració.
- b) Que la penyora estigui constituïda en document públic o, en cas de penyora sense desplaçament de la possessió, s'hagi inscrit en el registre públic competent.
- c) Que, en el cas de crèdits derivats de la resolució de contractes de concessió d'obres o de gestió de serveis públics, compleixin, a més, amb l'exigut en l'article 261.3 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

En els casos de venda de la unitat productiva, els creditors amb privilegi especial hauran de prestar el seu consentiment sempre que concorri la majoria del 75% d'aquells que, a més de gaudir d'aquest privilegi tinguin el *dret d'execució separada*. Entenent per aquests últims, i aquí l'important, aquells que van exercitar el seu dret abans de la presentació del concurs. Quelcom en què coincideixen altres ponents durant les jornades.

El conferenciant va destacar la novetat – veritable sorpresa, la nota és nostra – que va suposar la promulgació del punt cinquè de l'article 155, quan disposa que en els casos de venda de la unitat productiva els creditors amb privilegi especial podran fer seu l'import del preu fins cobrir el seu deute originari. Fins ara s'havia limitat

a l'import que tenien reconegut amb la categoria de privilegiat especial.

En la següent conferència, **José Angel de Pablo Vellisco**, inspector en cap de l'Equip Regional de la Delegació Especial de l'AEAT de Catalunya, va abordar el tema de les singularitats del crèdit públic en el concurs. Va iniciar la seva xerrada referint-se a la **Instrucció 3/2014** de 19 de novembre, de la directora del departament de recaptació de l'AEAT, per a la subscripció d'acords singulars amb obligats declarats en concurs de creditors.

Va puntualitzar que els dos grans objectius de l'organisme en el concurs són (i) procurar el màxim recobriment del deute i (ii) evitar la generació de nou deute. Per això, "incentivaran la presentació de concursos" en les fases primigènies de la insolvència perquè el procediment sigui una eina de reestructuració.

Va destacar que s'han flexibilitzat les condicions d'ajornament del deute tributari en situacions de preconcurs. Va matisar que no s'estan concedint quitances però si fraccionaments del pagament del deute, sobretot en aquells casos en els quals el deutor s'acompanya d'un soci financer.

Va quantificar els expedients que s'estan tramitant en més de 5.000. I com a resultat de l'experiència d'aquests anys, des de l'Organisme van iniciar accions de derivació de responsabilitat del deute concursal en el marc de l'establert en l'article 42.1 c) de la **Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària** en aquells casos en els quals un tercer succeeixi en l'exercici d'activitats econòmiques de la concursada.

Sobre la venda d'unitats productives va advertir que si l'adquirent no és un tercer de bona fe sinó una persona especialment relacionada amb la concursada, també es procedirà a la dita derivació.

A preguntes de **Francisco Salvatella**, va respondre que la declaració de fortuïtat en la secció sisena no prejutja exempció de

reactivació quan estem davant d'una dissolució aprovada per junta i quan s'hagi remogut la causa que la va originar. Ara bé, el mateix precepte, en el seu apartat primer in fine, estableix una excepció, i és que no hi cap la reactivació d'una societat quan estiguem davant d'una dissolució de ple dret, tenint l'obertura de la fase de liquidació en seu concursal tal naturalesa conforme a l'article 361.2 LSC." El primer dels arguments resulta clar ja que no es pot sostreure la decisió de reactivació de la voluntat de la Junta General i, a més, si es té en compte que la Llei de societats de capital preveu un mecanisme de separació del soci que no va votar a favor de l'acord de reactivació que tampoc es pot sostreure acordant una reactivació per decisió judicial. Dit això, cal recordar també que la DGRN en la seva Resolució de 9 juny 2014 interpreta l'article 370 de l'LSC i indica que aquest precepte no imposa forçosament, en cas de concurrència d'una causa de dissolució de ple dret (com és l'obertura de la liquidació concursal), una liquidació sinó que delimita un supòsit de reactivació ordinària (en paraules de la DRGN) en què n'hi ha prou amb un acord social d'un altre supòsit (que podem anomenar aquí de reactivació extraordinària) que exigiria la concurrència d'un nou acord social, un nou consentiment contractual de tots els socis. En aquest sentit l'article 370 no diu que no hi cap reactivació en cas de dissolució de ple dret, sinó que la Junta General, mitjançant el mecanisme normal d'adopció d'acords, no pot acordar-la.»

responsabilitat dels administradors socials davant l'Agència tributària.

Un altre dels assistents va formular algunes propostes que són ben acollides pel conferenciant. A parer d'aquest assistent, l'AEAT hauria:

1. De facilitar interlocutors d'un cert nivell i capacitació amb els quals poder plantejar escenaris preconcursoals, doncs en ocasions no és fàcil trobar un responsable qualificat amb el qual negociar ajornaments.
2. De dirigir-se a l'administrador concursal abans de promoure qualsevol incident per solucionar el possible error en què s'hagi pogut incórrer.
3. D'enviar la documentació justificativa del crèdit en format editable perquè la informació es pugui abocar en els programes dels administradors concursals.
4. De, si existeixen greuges respecte a l'actuació de l'administrador concursal, no esperar a la presentació del retiment de comptes, sinó impugnar o formular al·legacions en els informes trimestrals.
5. D'instar concursos necessaris d'aquells deutors que en una *fugida cap endavant*, acumulen impagats reiterats i pel seu volum poden estar perjudicant les normes de la competència i incrementant els passius de forma descontrolada.

La jornada de la tarda es va iniciar amb una ponència de **Luis Arqued Alsina** sobre la confusió de valor i preu en la compra d'unitats productives i el règim de proporcionalitat que s'ha d'assignar als creditors amb privilegi especial respecte el preu total. En la seva exposició va recomanar la consulta del llibre "145 Errors en la valoració d'empreses" de **Pablo Fernández**.

A continuació, **Xavier Domènech** va tractar el tema de les unitats productives. I va afirmar, amb bon criteri, que "el crèdit contra la massa no existeix" doncs en

haver-se de pagar al seu venciment s'hauria d'atendre sense esperar a la fase final del procediment.

La jornada va finalitzar amb una ponència de **José María Fernández Seijó**, la primera que imparteix sobre la venda de la unitat productiva en el concurs. Va assenyalar que en vendes d'unitats productives no existeixen dos casos iguals i que la llei no defineix el que hem d'entendre per unitat productiva. Es va referir a la Directiva 2001/23/CE del Consell de 12 de març de 2001, sobre l'aproximació de les legislacions dels Estats membres relatives al manteniment dels drets dels treballadors en cas de traspassos d'empreses, de centres d'activitat o de parts d'empreses o de centres d'activitat,² que va derogar la Directiva 77/187/CEE.

L'any 2014 el legislador va intentar posar ordre en el règim legal que regula la venda d'unitats productives i això ha dotat a la institució d'eines interpretatives que han canviat el panorama.

A la vista del dispostat per l'article 44 de l'Estatut dels treballadors, el canvi de titularitat d'una empresa, d'un centre de treball o d'una unitat productiva autònoma, no extingirà per si mateixa la relació laboral, quedant el nou empresari subrogat en els drets i obligacions laborals i de Seguretat Social de l'anterior, incloent-hi els compromisos de pensions, en els termes previstos en la seva normativa específica i, en general, quantes obligacions en matèria de protecció social complementària hagués adquirit el cedent. Cosa que podria tenir la seva incidència en els casos de venda d'unitats productives o de vendes de béns en conjunt.

A parer del ponent, des del moment en què la Llei concursal ha estat reformada en aquest punt, sembla raonable pensar que en

² En el seu article 1 disposa que es considerarà traspàs a efectes de la present Directiva el d'una entitat econòmica que mantingui la seva identitat, entesa com un conjunt de medis organitzats, a fi de dur a terme una activitat econòmica, ja sigui essencial o accessòria.

un eventual plantejament de conflicte de jurisdicció, l'assumpte podria recaure en els jutjats mercantils, perquè, com diem, després de la reforma empresa el mes de setembre de 2014, la Llei concursal regula la matèria de forma expressa.

L'al·lusió al quòrum qualificat dels qui tinguin dret d'execució separada de l'article 149.2.a) de la Llei concursal comprèn als qui havent-ho tingut en abstracte, no l'han arribat a exercitar, perquè si ho han fet, la seva execució se segueix al marge del pla de liquidació; l'actiu, en altre temps afecte al privilegi, ja no està en el concurs i, per extensió, no li afecta de cap manera les previsions del pla, per la qual cosa no té sentit que pugui quedar vinculat col·lectivament en els termes d'aquell precepte. Parer que és compartit per **Alfonso Muñoz Paredes**.

El ponent va destacar les ja conegudes Resolucions en els casos Gimnasio San Andreu³ i Cubigel.⁴

Segons el seu parer, l'interès del concurs pot justificar que la venda de la unitat productiva es dugui a terme per un preu

³ «(E)n el cas que, en el marc d'una transmissió d'empresa, el cedent sigui objecte d'un procediment d'insolvència que estigui sota la supervisió d'una autoritat pública competent i l'Estat membre de què es tracti hagi optat per fer ús de l'article 5, apartat 2, de l'esmentada Directiva, aquesta no s'oposa que l'Estat membre disposi o permeti que les càrregues que, en el moment de la transmissió o de l'obertura del procediment d'insolvència, resultin per al cedent de contractes o relacions laborals, incloses les relatives al règim legal de la Seguretat Social, no es transfereixin al cessionari, sempre que aquest procediment garanteixi una protecció dels treballadors com a mínim equivalent a l'establerta per la Directiva 80/987, si bé res no impedeix que aquest Estat membre prevegi que tals càrregues hagin de ser suportades pel cessionari fins i tot en cas d'insolvència del cedent; sense perjudici de les disposicions previstes en el seu article 3, apartat 4, lletra b), aquesta Directiva no estableix obligacions pel que fa a les càrregues del cedent resultants de contractes o relacions laborals que ja s'haguessin extingit abans de la data de la transmissió, però no s'oposa al fet que la normativa dels Estats membres permeti la transferència de tals càrregues al cessionari.»

⁴ En ella s'hi condemna al comprador de la unitat productiva a atendre el pagament dels deutes que no siguin assumides pel FOGASA, en aplicació de l'article 44 de la Llei concursal. A més, l'acomiadament es produeix per la transmissió i per causa d'aquesta, de manera que la cessionària respon de dit acomiadament, amb el límit exposat.

simbòlic quan els crèdits contra la massa que s'estalviï el concurs siguin superiors.

Alfonso Muñoz Paredes va apuntar que el sistema de subhastes en línia que s'està desenvolupant pel Ministeri de Justícia no sembla idoni per a aquest tipus de vendes, ja que els elements que hi conflueixen són molt heterogenis.

La jornada de divendres va començar amb quatre ponències sobre la qualificació del concurs. La primera va ser impartida per **Carlos Nieto Delgado**.

Segons el seu parer és criticable que es consideri una presumpció de culpabilitat *iuris et de iure* la irregularitat comptable, quan en ocasions, les irregularitats comptables no tenen res a veure amb la generació o agravació de l'estat d'insolvència.

Va destacar la Sentència del Tribunal Suprem de 12 de gener de 2015⁵ en la qual es va determinar que la reforma de l'article 172 bis Llei concursal empresa pel Reial decret llei 4/2014, de 7 de març, convalidat i ratificat en aquest extrem per la Llei 17/2014, de 30 de setembre no era «un aclariment sinó una veritable modificació legislativa introduint un règim legal de naturalesa rescabatorial».

Va advertir que en la quantificació del dany s'haurà de realitzar una *tasca de cirurgia*.

5 «Existint aquesta jurisprudència raonablement uniforme (al que no obsta l'existència d'una certa evolució i la introducció d'alguns matisos per una o altra sentència), la introducció de tal incís en aquesta reforma legal no pot considerar-se com un aclariment o interpretació de la normativa preexistent, sinó com la decisió del legislador de modificar el criteri determinant de la responsabilitat concursal i introduir un règim de responsabilitat de naturalesa de rescabament, en tant que podrà fer-se responsable l'administrador, liquidador o apoderat general de la persona jurídica (i en determinades circumstàncies, als socis) de la cobertura total o parcial del dèficit concursal "en la mesura que la conducta que ha determinat la qualificació culpable hagi generat o agreujat la insolvència". Com s'ha indicat anteriorment, aquest nou règim és aplicable a les seccions de qualificació que hagin estat obertes estant en vigor la reforma legal, però no de manera retroactiva a les seccions obertes amb anterioritat, en què regirà el règim general de Dret transitori d'acord amb el qual les normes no tenen eficàcia retroactiva.»

Però és la única forma d'evitar alguns excessos que s'havien produït en el marc de la legislació derogada.

El ponent va reconèixer que se li fa difícil contemplar escenaris en els quals es pugui arribar a condemnar als assessors comptables, fiscals o auditors de comptes com a còmplices del concurs culpable.

En aquest punt **Alfonso Muñoz Paredes** va advertir que existeix un deure de vigilància per part de l'administrador social i que aquest no es pot emparar en excuses com "jo no ho sabia" o "em portaven la comptabilitat". A més, la imputació és coral. Només en casos com la sortida fraudulenta d'actius o algun altre es podria arribar a determinar una condemna individualitzada a algun membre del consell, amb exoneració de la resta. Però per a això haurien d'acreditar l'existència d'una *diligència mitjana*.

Ambdós magistrats dissenteixen en el percentatge de culpabilitats acordades en els procediments que s'han obert en la secció sisena. Mentre el ponent afirma que les condemnes són relativament poques, **Alfonso Muñoz Paredes** reconeix que, percentualment, en el seu jutjat les condemnes són considerables.⁶

A preguntes dels assistents va al·ludir a la doctrina del Tribunal Suprem conforme a la qual el coneixement pels creditors de la situació de desequilibri per estar denunciat en l'informe d'auditoria, no exclou la imputació de responsabilitat exigible ja que l'elenc de l'article 164.2.1 de la Llei concursal és autònom respecte al 164.1 de la Llei concursal. I va afegir **Alfonso Muñoz Paredes** que en el marc d'una responsabilitat societària per no dissolució per pèrdues (art. 363 de la Llei de societats de capital) el Tribunal Suprem ha arribat a la mateixa conclusió, és a dir,

6 Citarem a tall d'exemple, algunes de les més recents: 10 novembre 2015, 3 de novembre de 2015, i 30 de setembre de 2015. Aquesta última, en la qual s'imputa la responsabilitat a una comunitat de béns i es considera persones afectades als seus dos comuns.

que és imputable una responsabilitat a l'administrador social tot i que la situació de desequilibri fos pública i estigués reconeguda expressament en els comptes anuals publicats pel Registre Mercantil. Només quedaria exonerat l'administrador davant reclamacions promogudes pels socis i les entitats financeres.

Félix Pedrosa Negrete va abordar els aspectes comptables de la qualificació del concurs. Ens remetem als materials lliurats.

A continuació, **Alfonso Muñoz Paredes** va tractar sobre un tema que genera certa confusió: l'ajust i distinció entre dissolució societària i situacions d'insolvència. Va lliurar un completíssim treball que aborda aquesta qüestió en profunditat.

Va axiomatitzar tres escenaris possibles:

Primer.- Que existeixin pèrdues qualificades però no un estat d'insolvència: procedeix acudir a la liquidació societària.

Segon.- Que existeixi insolvència actual però no pèrdues qualificades, en aquest cas s'imposa la solució concursal, bé mitjançant la sol·licitud directa de concurs voluntari, bé amb una comunicació prèvia de l'article 5 bis sempre respongui a la finalitat que li és pròpia i vagi seguit de la sol·licitud temporària de concurs.

Tercer.- Que existeixen pèrdues qualificades i, a més, insolvència actual: el deure de concursar s'imposa al deure de dissoldre.

I també es va referir a altres escenaris que va qualificar com a mixtos: (i) si oberta la liquidació el liquidador detecta una situació d'insolvència, ha de presentar el concurs i (ii) aparició de pèrdues qualificades durant el període de compliment d'un conveni concursal.⁷

7 En aquest cas, segons la STS de 15 d'octubre de 2013 durant la fase de compliment del conveni no hi ha deure legal de promoure la dissolució i en conseqüència no és exigible la consegüent responsabilitat per no fer-ho dins el termini legal. Ho impedeix, no la vigència dels efectes de la declaració

Alfonso Gutiérrez Arqued va analitzar en la seva ponència la quantificació del dèficit patrimonial per la tardana presentació del concurs als efectes de la imputació de responsabilitat a les persones afectades per la qualificació.

Segons el seu parer, la fórmula per determinar el dèficit patrimonial és el resultat de restar a) el patrimoni net comptable existent en el moment en el qual s'havia d'haver sol·licitat el concurs al b) patrimoni net comptable en la data en què es va sol·licitar el concurs. Un cop determinada aquesta quantia, s'ha de procedir a realitzar uns ajustaments procedint a determinades incusions i exclusions, com les considerades produïdes en data anterior a la que s'hagués hagut de sol·licitar el concurs, les que s'haguessin produït inevitablement i les que no poden suposar un agreujament de la insolvència, etc. Totes recollides en les transparències facilitades que, a més, inclouen un clarificador cas pràctic.

Va fer referència al treball d'Alexandra Mercader de Sojo, una obra que aborda la quantificació de la condemna al pagament del dèficit concursal.

A preguntes d'un dels assistents, **Alfonso Muñoz Paredes** va afirmar que en un concurs va permetre a un creditor l'exercici del dret al reconeixement dels llibres i resta

de concurs, que cessen d'acord amb l'article 133. de la Llei concursal, sinó la pròpia normativa societària (arts. 260.1.4.º i 262.2 i 5 TRLSA aplicable al cas enjudiciat per la Sentència), que estableix el concurs de creditors com un límit al deure dels administradors de promoure la dissolució, sota la lògica que la situació de concurs de la companyia es regeix per una normativa pròpia, que expressament preveu la dissolució de la companyia, com a conseqüència necessària a l'obertura de la fase de liquidació (art. 145.3 de la Llei concursal), i que, en cas d'aprovació de conveni, imposa al deutor el deure d'instar la liquidació quan, durant la vigència del conveni, conegui la impossibilitat de complir els pagaments compromesos i les obligacions conretes amb posterioritat a la seva aprovació (art. 142.2 de la Llei concursal). En el seu cas, l'incompliment d'aquest deure pot operar de forma reflexa en jutjar sobre la qualificació del concurs, en concret la conducta tipificada en l'article 164.2.3.º de la Llei concursal. Però no cal exigir la responsabilitat solidària dels deutes de la societat als administradors, ex art. 262.5 TRLSA (actual 367 LSC), per un suposat incompliment d'un inexistent deure de dissoldre la societat durant la fase de conveni.

de documents del deutor que recull l'apartat segon de l'article 32 del Codi de Comerç en la seva redacció donada per la Llei 19/1989, de 25 juliol (BOE de 27 juliol), de reforma parcial i adaptació de la legislació mercantil a les directives de la Comunitat Econòmica Europea (CEE) en matèria de societats.

Les dues últimes conferències de les jornades van versar sobre la retribució dels administradors concursals.

Raúl Lorente Sibina, amb el suport d'un estudi molt elaborat, va arribar a la conclusió que és necessària una professionalització de l'administració concursal, però també és necessària una diversificació perquè els administradors concursals tinguin obertes altres línies de negoci complementàries. I també una especialització en concursos de determinades àrees (serveis, industrial, immobiliari...).

Per la seva banda, **Christian Trèmols** va abordar la tributació de les retribucions dels administradors concursals, als efectes de l'IVA i de l'IRPF/Impost de societats, incidint també en la fiscalitat de les rendes obtingudes pels socis professionals de societats mercantils que presten serveis d'administració concursal. Al complet material que va lliurar ens remetem.

Marta Cervera Martínez va impartir la conferència de conclusió de les jornades.

Va confirmar el descens de nomenaments per la reducció d'expedients que entren als jutjats i també perquè en un percentatge considerable de procediments es conclou en concurs en la mateixa interlocutòria de declaració (art. 176 bis.4 de la Llei concursal).

Va destacar la possibilitat d'imputar al concurs les despeses de representació de l'administrador concursal en un recurs d'apel·lació, quan l'administrador concursal és economista.

També va destacar el criteri dels jutjats mercantils de Catalunya que els honoraris dels administradors concursals es poden considerar un crèdit imprescindible per a la liquidació (art. 176 bis.2 segon paràgraf). Al voltant de la possibilitat que l'administrador concursal continuï percebut els seus honoraris transcorregut el dotzè mes després d'oberta la liquidació, va manifestar que no existeix una postura definida per part dels jutjats mercantils.

I en aquest punt el Congrés va arribar a la seva fi. Els assistents van agrair les nombroses intervencions d'**Alfonso Muñoz Paredes** que van permetre un tracte molt més profund de les matèries abordades, amb la cita a l'aire de resolucions judicials.

L'f)

(fiscal)

Meritxell Pérez-Copons

Membre de la Comissió de Fiscal del CCJCC
Sòcia de Cortés & Pérez Auditores y Asesores
Asociados, S.L.

És admissible un tribut com la plusvàlua municipal si el valor dels terrenys no incrementa?

La “Plusvàlua Municipal”, o millor dit l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), és un impost municipal directe i de caràcter potestatiu, que grava l'increment de valor experimentat pels terrenys (al llarg d'un període de 20 anys) de naturalesa urbana, que es posi de manifest com a conseqüència de la transmissió de la seva propietat per qualsevol títol, o la constitució o transmissió de qualsevol dret real de gaudi, limitatiu del domini sobre aquests terrenys, per exemple, l'usdefruit temporal o vitalici, o el dret d'ús i habitació.

En aquest sentit, cal destacar que la transmissió de la propietat per qualsevol títol inclou la transmissió per herència o llegat, donació, compravenda o permuta, l'alienació en subhasta pública judicial, notarial o administrativa, així com l'expropiació forçosa.

El càlcul per determinar la base imposable d'aquest impost es fa mitjançant l'aplicació de l'article 107 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLHL); és a dir, sobre el valor del terreny en el moment de la meritació, recollit sobre l'impost sobre béns immobles (IBI), s'apliquen uns percentatges, determinant així un increment de forma objectiva,

sense atendre a les circumstàncies concretes de cada terreny per aplicació de la diferència entre el valor d'adquisició i el de transmissió, o uns valors inicial i final; determinant, doncs, en tot cas un increment.

De vegades, els tribunals havien qüestionat la fórmula de càlcul utilitzada pels ajuntaments, en considerar que en aplicar la fórmula convinguda per a la determinació de la base imposable en l'article 107 del TRLRHL, i segons càlculs matemàtics s'està calculant l'increment de valor del sòl en anys successius i no en anys passats. En concret es va pronunciar així el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Conca en la seva Sentència de data 21 de setembre de 2010, posteriorment confirmada pel Tribunal Superior de Justícia de Castella-la Manxa en Sentència de data 17 d'abril de 2012.

Tot i aquesta qüestió debatuda en alguns tribunals, que es basa en analitzar si matemàticament la fórmula contempla un increment futur o passat, el que és cert, i en tot cas és inqüestionable, és que la trajectòria del mercat immobiliari en els darrers anys ha fet un gir de 180 graus i, en aquest sentit, en termes generals a Espanya no havia baixat mai el preu nominal de

l'habitatge, com a molt s'havia estancat el mercat, per això, en el seu moment, es va establir un sistema de gravamen objectiu, per facilitar la gestió de l'impost i minimitzar el risc de les declaracions de preu fraudulents que de vegades es produïen; ara bé, actualment la situació és insòlita i els preus reals dels immobles han estat diversos anys baixant, per això hem de trencar amb la presumpció que els preus sempre incrementen, així doncs, una fórmula que objectivi el gravamen sense atendre a la realitat del moment deixa de tenir sentit.

Tornant al principi del text, recordem que l'article 104.1 del TRLRHL, estableix que «L'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana és un tribut directe que grava l'increment de valor que experimenten aquests terrenys i que es posa de manifest a conseqüència de la transmissió de la propietat [...]».

Després ens hem de fer la següent pregunta: *hi ha fet imposable?* Si l'element essencial del fet imposable del dit impost és l'increment de valor dels terrenys i, si d'alguna forma admesa en dret queda acreditat que el terreny o terrenys objecte de transmissió no han experimentat cap increment de valor en termes reals i econòmics, sinó més aviat

han sofert minusvàlues, no es podrà exigir l'aplicació de les regles de l'article 107 del TRLRHL, atès que mancarà el pressupost fixat per llei per configurar el propi impost, és a dir, l'element essencial que el configura, l'*increment de valor* dels terrenys.

Assenyalar que, en aquest sentit, s'ha pronunciat la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, entre d'altres, en les seves sentències de data 21 de març de 2012, 22 de maig de 2012 i 18 de juliol de 2013, en les quals ha establert el següent: «[...] Per tant, l'increment de valor experimentat pels terrenys de naturalesa urbana constitueix el primer element del fet imposable, de manera que en la hipòtesi que no existís tal increment, no es generarà el tribut, i això tot i el contingut de les regles objectives de càlcul de la quota de l'article 107 LHL [...]» i segueix «[...] la contradicció legal no es pot ni s'ha de resoldre a favor del mètode de càlcul i en detriment de la realitat econòmica, doncs això suposaria desconèixer els principis d'equitat, justícia i capacitat econòmica».

Conseqüentment i aprofundint més en la interpretació del precepte, les regles de l'article 107 del TRLRHL només es podran aplicar si s'ha produït realment

increment de valor dels terrenys, és a dir, les regles de l'apartat 2 de l'article 107 s'han d'entendre com a subsidiàries al principi contingut en l'apartat 1, així ho ha assumit la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal de Justícia de Madrid en la seva Sentència d'11 de desembre de 2013, «[...] Les conseqüències no poden ser altres que les següents: 1a) Quan s'acrediti i provi que en el cas concret no ha existit en termes econòmics i reals, cap increment, no tindrà lloc el pressupost de fet fixat per la llei per a configurar el tribut (art. 104.1 LHL), i aquest no es podrà exigir, per més que l'aplicació de les regles de l'article 107.2 sempre produeixi l'existència de teòrics increments. 2a) De la mateixa forma, la base imposable està constituïda per l'increment del valor dels terrenys, el qual ha de prevaler sobre el que resulti de l'aplicació de les regles de l'article 107, que només entraran en joc quan el primer sigui superior. Per tant, seguirà essent d'aplicació tota la jurisprudència anterior sobre el que preval dels valors reals, podent acudir, fins i tot, a la taxació pericial contradictòria, en els casos que es pretengui l'existència d'un increment del valor inferior al que resulti de l'aplicació del quadre de percentatges de l'article 107 [...]», o en el mateix sentit es pronuncia la Sentència de data 22 de gener de 2013 dictada pel Jutjat Contenciós

Administratiu núm. 13 de Barcelona, i a igual conclusió arriba la Sentència de 24 d'abril de 2014 del Jutjat Contencions Administratiu núm. 10 de Barcelona.

Per la seva part, els ajuntaments, desestimen les peticions de rectificació de les autoliquidacions de l'impost, al·legant, en resum, que:

- 1) La base imposable de l'impost està constituïda per l'increment de valor dels terrenys posat de manifest en el moment de la meritació al llarg dels 20 anys, i que per a la determinació d'aquesta base s'ha de tenir en compte el valor cadastral del sòl a efectes de l'IBI.
- 2) L'impost grava una plusvàlua teòrica.
- 3) En tot cas, l'acreditació que no ha existit en termes econòmics i reals cap increment, s'haurà de realitzar davant els tribunals, però no davant l'ajuntament, ja que l'aplicació de la normativa és legal i obligatòria.

En aquesta mateixa línia i amb diferents arguments, la Direcció General de Tributs, en la seva consulta núm. V0153, de 23 de gener de 2014, continua insistint en l'obligació de calcular l'impost segons el mètode establert en l'article 107 del TRLRHL, atès que el fonament d'aquest impost no és gravar l'increment "real" provocat pel titular del terreny per diferència entre els preus de venda i compra, sinó l'increment de valor del terreny com a conseqüència de l'acció urbanística.

Per contra, assenyalar el fet que la normativa reguladora de la base imposable de l'impost estableixi una regla de valoració legal, tot i l'existència d'una evident i real minusvàlua, ha dut al Jutjat Contencions Administratiu de Sant Sebastià a plantejar una qüestió d'inconstitucionalitat dels articles 107 i 110 de l'LRHL, en virtut de la interlocutòria de data de 5 de febrer de 2014. En resum, la interlocutòria sosté que si se sotmet a gravamen un increment de valor existent i fictici sense possibilitat de prova en contra, vulnera els principis constitucionals de l'article 31 de la CE de 1978 relatius al principi de capacitat econòmica, així com el disposat en l'article 24 de la CE en allò relatiu al dret de tutela judicial efectiva en establir una regla de quantificació de la base imposable que no es pot substituir per prova en contra.

És evident, doncs, que estem davant un impost que, a priori, i davant la manca evident de l'element essencial que configura el fet imposable, és a dir, l'increment de valor del terreny, no pot ser liquidat sense més; el contribuent ha de poder aportar prova en contra per determinar si existeix o no fet imposable. La base imposable no pot ser el resultat d'un càlcul més o menys objectivat i desenvolupat en un moment i entorn molt diferent a l'actual. És per això que sembla lògic sostenir que aquest càlcul objectiu només pot ser aplicable si es compleix l'increment que l'impost pretén gravar.

Així s'ha pronunciat la Sala 3a Contenciosa Administrativa de Saragossa, en Sentència de 13 de juliol de 2015, per entendre que s'ha liquidat l'impost sense l'existència d'un increment del valor del terreny,

cosa que no ha produït el fet imposable i, en conseqüència, procedeix anul·lar la liquidació, assenyalant que la càrrega de la prova correspon al subjecte recurrent. En aquesta sentència s'aborda la possible impugnació de l'ordenança fiscal, assenyalant el tribunal que no s'hi aprecia il·legalitat, per la determinació d'una fórmula de càlcul objectiva.

Davant tots els plantejaments doctrinals i jurisprudencials actuals, els subjectes passius, que aquests darrers anys han realitzat transmissions de terrenys, susceptibles de ser gravades per aquest impost, han d'analitzar la realitat del fet imposable i la possible improcedència de l'impost satisfet i valorar la possibilitat d'instar davant l'Administració local el corresponent expedient de rectificació de l'autoliquidació i devolució d'ingrés indegudament efectuat per, posteriorment, poder efectuar el recurs contencions administratiu corresponent.

**L'article està escrit el mes de febrer i som coneixedors que, a la data de la seva publicació, el Tribunal Constitucional s'ha pogut pronunciar respecte aquesta qüestió.

MÁSTER UNIVERSITARIO EN

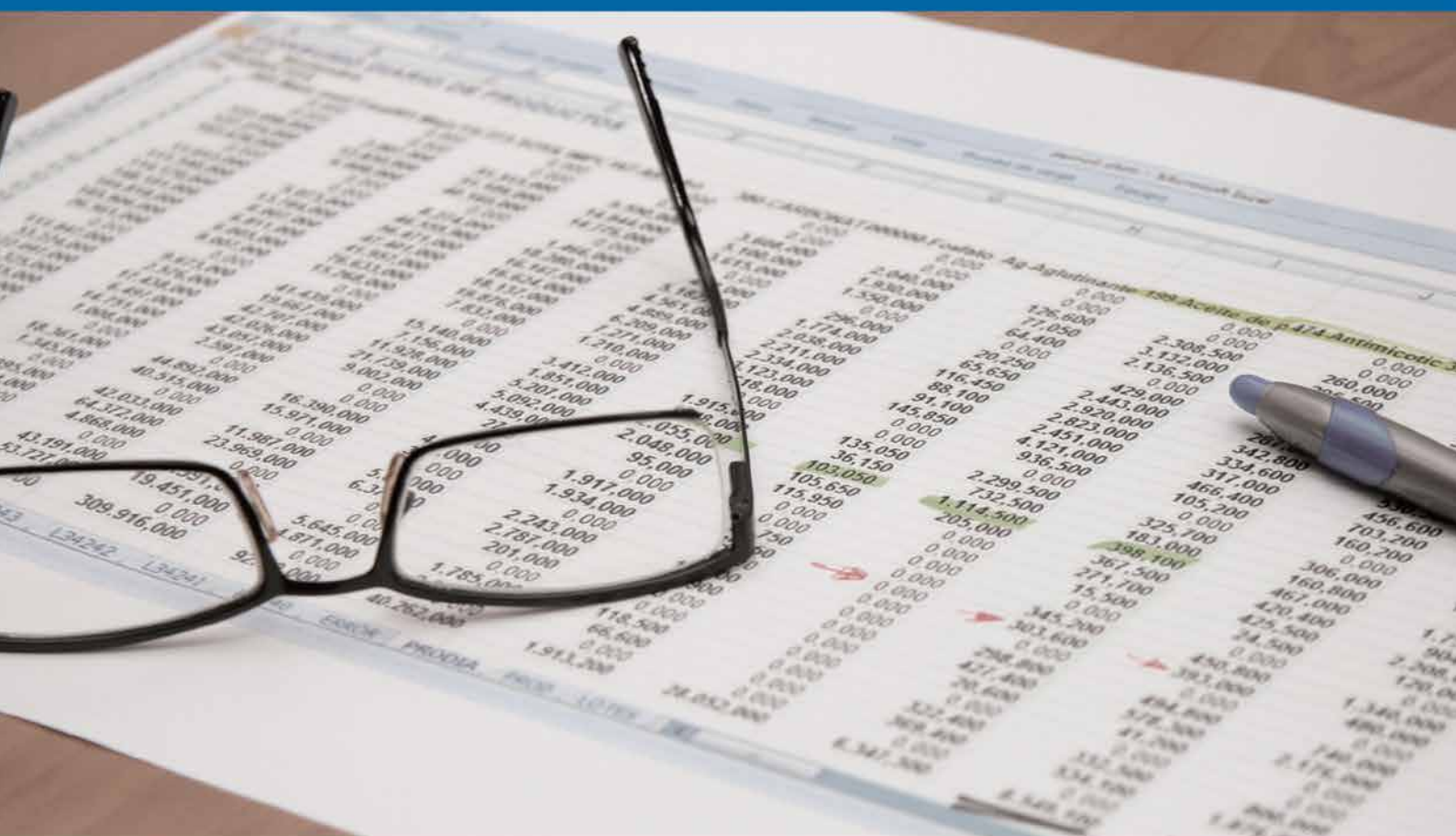
Auditoría de Cuentas y Contabilidad

Programa semipresencial

MÀSTER UNIVERSITARI EN

Auditoria de Comptes i Comptabilitat

Programa semipresencial

Col·legi de Censors Jurats
de Comptes de Catalunya
= EL CØL·L3Ø1

Universitat
Abat Oliba CEU

notícies

Dia de l'Auditor 2015

25 de novembre de 2015 a la Universitat de Barcelona

El passat 25 de novembre va tenir lloc el Dia de l'Auditor, que aquest any s'ha celebrat a la Universitat de Barcelona. Vam comptar amb la participació del Sr. Daniel Faura, president del Col·legi; el Sr. Mario Alonso, president de l'ICJCE; la Sra. Elisenda Paluzie, degana de la Facultat d'Economia i Empresa de la UB, i el Sr. Dídac Ramírez, rector de la UB. La conferència, que va versar sobre "El valor invisible de les humanitats", va anar a càrrec del Sr. Jordi Llovet, catedràtic de Literatura Comparada de la UB i crític literari.

Dins els actes del Dia de l'Auditor, es va fer entrega del premi a la millor comunicació en temes relacionats amb la transparència, que va recaure a la Fundació Pere Tarrés per assolir compromisos de comunicació de transparència per sobre dels legals establerts

Així mateix, el Col·legi va fer lliurament de l'ajuda a la cooperació internacional per al desenvolupament. De les propostes rebudes i segons el resultat de l'enquesta feta entre el col·lectiu del Col·legi, l'entitat guanyadora, amb el 72% dels vots, va ser l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR).

Durant el sopar commemoratiu de la jornada, es va fer entrega del títol d'Auditora Distingida, que aquest any va recaure en la Sra. Mariàngela Ramió Masgrau.

Dia Europeu de la Mediació

Dins dels actes que es van celebrar amb motiu del Dia Europeu de la Mediació en les principals ciutats europees el passat dia 21 de gener, el Col·legi va dur a terme un debat-col·loqui sota el títol “El valor de l’auditor de comptes en el procés de Resolució Alternativa de Conflictes (RAC) en el món empresarial”.

Per la seva part, el Centre de Mediació de la Generalitat de Catalunya amb la col·laboració de més de 40 entitats, entre les quals es troba el Col·legi, va dur a terme al llarg de la setmana del 14 al 21 de gener tot un seguit d’activitats de promoció i divulgació de la mediació per tal de promoure la mediació entre els ciutadans i donar-ne a conèixer les característiques i els avantatges. +informació

Màster d'Auditoria 2016/2017

El mes de febrer hem començat la campanya de presentació del Màster Universitari en Auditoria de Comptes i Comptabilitat, que s'impartirà conjuntament amb la Universitat Abat Oliba a partir del mes d'octubre de 2016, en la segona edició com a títol oficial. En l'actualitat els alumnes estan en fase de pràctiques professionals

i elaborant el treball final de màster que hauran de presentar durant els mesos de juliol i setembre, havent finalitzat la part de formació presencial.

L'edició del Màster 2016/2017 volem que sigui la de consolidació d'aquests estudis i, per tant, properament us començarem a

informar en relació amb les característiques del títol i de tots aquells aspectes que el fan tan atractiu per a alumnes i firmes.

<http://colegiauditors.imatech.com/ca/master-universitari-en-auditoria-de-comptes-i-comptabilitat-2016-17>

26è Forum de l'Auditor

Els propers 7 i 8 de juliol de 2016 tindrà lloc el 26è Fòrum de l'Auditor Professional. Com ja és habitual se celebrarà a l'Hotel Melià Sitges. Reserva't aquestes dates a

la teva agenda. En breu us avançarem el contingut del programa previst.

[Vídeo 25è Fòrum](#)

Constitució Comissió de Joves

Dins del marc de les propostes d'innovació que està portant a terme el Col·legi, s'ha creat una Comissió de Joves amb la finalitat d'aportar noves iniciatives en relació amb aquest col·lectiu i la seva participació a la vida col·legial.

A la primera reunió d'aquest grup de treball s'han marcat una sèrie d'objectius que s'han d'instrumentalitzar per poder assolir-los en un curt termini de temps.

Si esteu interessats en rebre informació de les iniciatives d'aquest grup o teniu idees que puguin ser interessants per desenvolupar per part dels seus components, ens ho feu saber al correu ecodina@auditors-censors.com.

La comissió està formada per:

Albert Arellano (BDO AUDITORES, SLP)
 Miquel Ayuso (FAURA-CASAS AUDITORS-CONSULTORS, SL)
 Laura Barranco (IBERAUDIT KRESTON MRM, S.L.P.)
 Núria Batet (PLETA AUDITORES, SLP)
 Anna Domingo (AUREN AUDITORS BCN, SLP)
 Esther Javierre (DELOITTE)
 Manuel Muñoz (GRANT THORNTON, S.L.P.)
 Carlos Serrano (RSM SPAIN AUDITORES, SLP)
 Josep Maria Serrano (KPMG)
 Anastasi Tejedor (PRICEWATERHOUSECOOPERS AUDITORES, S.L.)
 Núria Vidal (AUDITORIA I CONTROL AUDITORS, SLP)

Noves incorporacions. Col·legiat!

El passat dia 17 de gener es van publicar les notes provisionals de l'examen de la 2a fase d'accés al ROAC i volem donar l'enhorabona a tots aquells que han superat aquest examen, ja que és un pas molt important en la seva trajectòria professional.

Des del Col·legi volem felicitar a tots els docents i personal que ha col·laborat en els cursos de formació desenvolupats per nosaltres, ja que el percentatge d'aprovat supera en 10 punts la mitjana d'aptes a nivell nacional, la qual cosa demostra la qualitat de la formació desenvolupada.

Tots el que heu superat aquest examen ja podeu sol·licitar la vostra inscripció al ROAC i us convidem a col·legiar-vos, tenint en compte les importants promocions i els servei que us facilita el Col·legi. Per ampliar aquesta informació us podeu dirigir a escola@auditors-censors.com

Conferències

Política d'ús de recursos tecnològics de l'empresa i de xarxes socials

El passat 14 de gener va tenir lloc a la seu del Col·legi una conferència impartida per **Irene López**, sòcia directora de Logic Data Consulting, llicenciada en Dret per la Universitat Abat Oliba CEU i sòcia fundadora de l'Associació d'Experts Nacionals de l'Advocacia TIC (ENATIC).

Sota el títol "Política d'ús de recursos tecnològics de l'empresa i de xarxes socials", es va tractar aquest tema que s'engloba en l'àmbit laboral dels drets a

la intimitat, l'honor i la pròpia imatge, la protecció de dades de caràcter personal, el dret a la informació i la llibertat d'expressió on poden veure's limitats en el context de l'ús de recursos tecnològics i de xarxes socials, en funció del control que l'Estatut dels treballadors reconeix a l'empresari.

Però aquest control està limitat pel "principi de proporcionalitat". L'empresa ha d'establir unes regles d'ús dels recursos informàtics, internet, correu electrònic, xarxes socials... i informar als treballadors de l'existència d'un control sobre la seva utilització. A més, existeixen riscos jurídics associats a la implantació d'una estratègia 2.0. S'ha

de conèixer el marc jurídic aplicable a les xarxes socials i analitzar els principals riscos legals en qualsevol acció de l'empresa en xarxes socials. Per minimitzar els riscos jurídics i per garantir una experiència amb èxit en les xarxes socials, és necessari que l'empresa disposi de **polítiques que regulin l'ús dels mitjans socials pels empleats i Community Manager** i, d'aquesta forma, conscienciar de les implicacions legals i constituir una guia de comportament en les actuacions diàries.

Càlcul del Cost de Producció: Resolució del 14 d'abril del 2015 de l'ICAC

El passat dia 17 de febrer, a la seu del nostre Col·legi, es va desenvolupar amb l'Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció (ACCID) aquesta conferència sobre "Càlcul del cost de producció: Resolució del 14 d'abril del 2015 de l'ICAC", que va tenir per objecte analitzar la Resolució de 14 d'abril de 2015, de l'ICAC, per la qual s'estableixen els criteris per a la determinació del cost de producció.

La seva projecció i internacionalització és clarament valorativa de les existències i no pretén establir unes regles que siguin referents de la portabilitat de la

comptabilitat analítica. El seu objectiu és la informació financera mitjançant els comptes anuals, i en aquests la incidència que té la partida d'existències, tant en el balanç com en el compte de pèrdues i guanyos.

La conferència va estar impartida per **Ramon Ferrer**, professor (TEU-jub) de Dret Financer i Tributari de la Universitat de Barcelona i presentada per **Donato Moreno**, vicepresident 2n del CCJCC.

L'Expert Comptable a nivell internacional

Aquesta conferència, celebrada el 9 de març, analitza la situació internacional de la figura de l'Expert Comptable. La situació varia molt segons el país de què es tracti i un dels factors clau és el model del dret predominant. Als països basats en el dret romà (com França o Itàlia, per exemple) l'Expert Comptable sol estar regulat oficialment i de forma diferenciada de l'auditor. En canvi, als països de dret comú (anglosaxons i la majoria de la resta de països) l'únic títol oficial és el de *Chartered Accountant* o *Certified Public Accountant* CPA (Comptador Públic, a Amèrica Llatina). Espanya és una excepció ja que, tot i basar-se en el dret romà, compta amb

l'únic títol oficial d'Auditor de Comptes per als professionals de la comptabilitat i l'auditoria. En canvi, el títol d'Expert Comptable, d'origen molt recent, té un caràcter exclusivament privat i atorgat per la professió.

Van intervenir en la sessió **José M. Bové**, vicepresident 1r de l'ICJCE, censor jurat de comptes, economista, soci fundador i president de Bové Montero y Asociados; **Oriol Amat**, president de l'ACCID, catedràtic d'Economia Financera i Comptabilitat a la UPF; **Xavier Subirats**, president del RECC, economista, soci d'AMSEL Assessors, i **Antonio Delgado**, vicepresident del RECC, censor jurat de comptes, economista, *external advisor* RSM, essent presentada per **Daniel Faura**, president del CCJCC.

A tots els assistents a la conferència se'ls va lliurar un exemplar del llibre *La Figura de l'Expert Comptable: situació actual i perspectives* de forma gratuïta.

l'ea)

(l'escola d'auditoria)

NOVA INCORPORACIÓ A L'ESCOLA D'AUDITORIA

Des de l'Escola d'Auditoria ens alegra informar-vos que hem afegit al nostre equip una persona molt qualificada que ajudarà al creixement i al millor funcionament del departament. L'Elisenda Codina té formació superior en Administració d'Empreses i ha desenvolupat una part important de la seva carrera professional en empreses vinculades a la formació. Esperem poder recollir i aplicar tot el seu coneixement als nous projectes que l'Escola té programats a curt termini i això es tradueix amb una millora del servei al col·lectiu.

AUDITOR X 1 DIA

Com cada any, el Col·legi organitza la jornada d'Auditor x 1 dia. Es tracta d'una iniciativa que pretén apropar la pràctica auditora als estudiants universitaris i els hi dona l'oportunitat d'exercir com a auditor durant una jornada completa i en un entorn real, és a dir, en les oficines de 21 de les principals firmes d'auditoria presents a Catalunya.

El president del Col·legi, el Sr. Daniel Faura, ha realitzat presentacions en diferents universitats per explicar la realitat actual del col·lectiu i les tendències de futur de la professió.

EL MÀSTER EN AUDITORIA I COMPTABILITAT A FUTURA

En el marc del Saló de l'Ensenyament d'enguany, l'Escola d'Auditoria ha participat a Futura, que és l'espai dedicat a la formació universitària superior, amb el nostre *partner* Universitat Abat Oliba, per presentar la nova edició del Màster Universitari en Auditoria de Comptes i Comptabilitat (2016-2017).

Durant la fira es van atendre diverses consultes relacionades amb el Màster, ja que en ser un màster oficial que inclou 1.000 hores de pràctiques retribuïdes en firmes d'auditoria, resulta molt interessant per tal d'orientar les carreres dels futurs estudiants.

FORMACIÓ PROFESSIONAL CONTINUADA

Al llarg del 3r quadrimestre de l'any 2015 i els primers mesos de l'any 2016, s'han desenvolupat i llançat diferents accions formatives presencials i obertes de temàtiques molt innovadores i polivalents, a part de les ja habituals entre nosaltres, com és el cas de les NIA-ES.

Concretament, en el marc de la formació oberta aquest 2016 s'ha ofert una sèrie de cursos virtuals, els quals estaran en vigència per ser desenvolupats fins a la finalització del període (30 de setembre 2016) i que progressivament, mes darrera mes, els estem ampliant. Us convidem a visitar la nostra web per a consultar aquesta oferta.

El bon desenvolupament dels cursos oberts i el seguiment del material dels cursos presencials és possible gràcies al bon funcionament de la nostra plataforma educativa "Escola Oberta d'Auditores" la qual, a banda de ser molt més que una eina de materials i cursos intel·ligents, ens permet estar sempre connectats administradors, alumnes i professorat.

Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya = **EL CØL·L361**

AUDITORIA I COMPTABILITAT

20A CURS NIA ✓	20B CURS NIA ✓	20C CURS NIA ✓	20A CURS NIC/NIEF ✓
20B CURS NIC/NIEF ✓	30A NIC/NIEF D'INSTRUMENTS FINANCERS ✓	CURS D'ANÀLISI ECONÒMICO-FINANCIERA ✓	CURS SOBRE BLANQUEJES DE CAPITALS ✓
CURS SOBRE ESTALVI I INVERSIÓ X	COMERCIO EXTERIOR I MITJANS DE PAGAMENT INTERNACIONALS X	INSTRUMENTS DE FINANÇAMENT EN L'ÀMBIT INTERNACIONAL X	COM FORTALITZAR L'ANÀLISI FINANCERA DE L'EMPRESA X
COM OBTENIR FINANÇAMENT DEL CIRCULANT DE L'EMPRESA X	COM FINANÇAR ACTIU PER A L'EMPRESA X	COM ANALITZAR EL BEC LES ENTITATS FINANCERES I COM NEGOCIAR-HI X	

ALTRES MATÈRIES

CURS SOBRE PROTECCIÓ DE DADES ✓

FORMACIÓ PROFESSIONAL CONTINUADA

FORMACIÓ PER AL PERSONAL DE FIRMES

HOMOLOGACIONS

✓ Homologació ICAC X No Homologació

7a JORNADA D'AUDITORIA DEL SECTOR PÚBLIC

Inscripció on-line

A través de la pàgina web del CCJCC: www.auditors-censors.com

Construint el futur del control del Sector Públic

Convocatòria oberta, fonamentalment dirigida a:

- Professionals dels diferents òrgans de control intern i extern del Sector Públic.
- Professionals que presten els seus serveis en àmbits de control d'entitats i empreses públiques.
- Auditors i personal de firmes d'auditoria interessats en col·laborar en el control del Sector Públic.

- 21 d'abril de 2016
- Sala d'Actes del CCJCC
- Les quotes d'inscripció són:
 - Col·legiats: 100€
 - No col·legiats: 125€

PROGRAMA

9:00h-9:30h	Acreditació	15:00h-16:30h	Sessió: "Efectes de la Llei de transparència en el sector públic"
9:30h-10:00h	Inauguració Carles Mundó , Conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya Xavier Amor , President de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) Miquel Buch , President de l'Associació Catalana de Municipis (ACM) Daniel Faura , President del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya (CCJCC)	16:30h-18:00h	Taula de debat: "El marc de control del sector públic és adequat?"
10:00h-11:30h	Conferència inaugural: "El paper del sector públic en l'economia actual"		
Presentador	Pere Ruiz , President de la Comissió del sector públic de l'ICJCE	Coordinador	Antoni Gómez , Vicepresident 1r del CCJCC
Conferenciant	Antoni Castells , Catedràtic d'Hisenda Pública, Conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya 2003-2010	Ponents	Helio Robleda , President de la Càmera de Comptos de Navarra Miguel Ángel Cabezas de Herrera , President de la Fundació FIASEP Martí Carnicer , Alcalde del Vendrell
11:30h-12:00h	Pausa - cafè	18:00h-18:30h	Conclusions y Clausura
12:00h-13:30h	Sessió: "Futurs canvis normatius (NIA públiques i nou Reglament de control del sector local)"		Jaume Amat , Síndic Major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya Daniel de Alfonso , Director de l'Oficina Antifrau de Catalunya Daniel Faura , President del CCJCC
Coordinador	José Antonio González , Secretari del Consell Directiu del CCJCC		
Ponents	Cándido Gutiérrez , Auditor Director d'Equips ONA IGAE Maria Petra Saiz , Presidenta del CSITAL Miguel Ángel Catalán , Soci d'Auren		
13:45h-14:45h	Còctel dinar		

✓ L'assistència a aquesta Jornada està homologada amb 2,5 hores d'FPCC en Altres matèries

Col·labora:

Som Auditors!

Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya

EL CØL·L361

Les millors cobertures d'assegurances per viure més tranquil

Caixa d'Enginyers li proporciona cobertures i serveis asseguradors durant totes les etapes de la seva vida i en tots els àmbits (personal, familiar i professional).

- **Assegurança de vida**
Trobarem la millor fórmula per garantir que, passi el que passi, el futur de les persones que estimes quedarà totalment assegurat.
- **Assegurança de la llar**
Per protegir la teva llar de qualsevol imprevist.
- **Assegurança d'automòbil**
Les millors cobertures en les diferents modalitats d'assegurança de vehicles (tot risc, amb franquícia o a tercers).
- **Assegurança de salut**
L'assegurança de salut més completa per a la millor protecció de tota la família.
- **Assegurança de protecció de pagaments**
Per poder pagar les quotes del préstec si et quedes sense la teva font d'ingressos.
- **Assegurança de viatge**
Gaudeix dels teus viatges sense ensurts.
- **Assegurança Erasmus**
Gaudeix del teu Erasmus sense cap preocupació!

A més, gaudirà d'un servei d'atenció personalitzada durant tota la vigència de l'assegurança: en la contractació, en el seguiment i també en la tramitació de qualsevol sinistre.

Les millors assegurances i els millors preus per als socis de Caixa d'Enginyers.

140.000 socis ja ens han escollit

Caixa d'Enginyers és una societat cooperativa de crèdit que fa més de 45 anys que satisfà les necessitats financeres dels seus socis amb solucions personalitzades i una àmplia gamma de productes i serveis amb les millors condicions.

Màxima disponibilitat: nostres oficines ofereixen un ampli horari de dilluns a divendres de 8.30 a 19.00 hores

Per a més informació visiti la nostra oficina de Barcelona, al carrer Camèlies, 42. També pot trucar al telèfon 93 219 42 02 o escriure un e-mail al Director de l'oficina, Sr. Francesc Font, a l'adreça francesc.font@caixa-enginyers.com. Serà un plaer atendre'l.